

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY)'nın
kuruluşudur. ©

Cilt: 36 Sayı: 431 ARALIK 1995

(KDV DAHİL) 60.000 TL. YURTDIŞI: 12 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
Ergün ARKAL

Teknik Sorumlular
Genel Yayın: Halûk HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Levent KOSOVA
Taner GÜLER

Yönetim Merkezi
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmaç
No:4 D:6 80060 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 07 18

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE-BİLGİ UYGULAMASI VE İMAJINASYON	2
● GİZEMLİ ENERJİ	5
● PARAMAN LÂBORATUARLARI PROGRAMI (PLP)	8
● KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	11
● KEHANETLERİN RUHÇU AÇIKLAMASI	12
● BEYİN, ZİHİN VE TIP: CHARLES RICHET VE FIZYOLOJİK PSİKOLOJİNİN ORJİNİ	14
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	16
● RUH VE KÂİNAT	17
● TELKİNBİLİM VE SÜPER ÖĞRENME	20
● BİLYA'YDAN DUYURU	23
● UZAYLILAR YİNE GÜNDEMDE	24
● VARLIK	26
● KELEBEKLER	27
● TARİH BOYUNCA DÜNYA'NIN SONU İLE İLGİLİ YAŞANANLAR	28
● BİLYAY ETKİNLİKLERİ:KONFERANSLARIMIZ-VIDEO FİLM GÖSTERİMİ	31
● IŞIK	32
● SOFROLOJİ	33
● DEJENERASYON	34
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	35
● ZİHİN VE BEDEN ARASINDAKİ ETKİLEŞİM MEKANİZMASININ AÇIKLAMASI	36
● YEDİ KANUNU	37
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	39
● BİR AKIŞ: LİMANLAR	40
● REHBERLİK SİSTEMİ	41
● MEDYADA BİLYAY	44
● REALİTELERİN DEZENKARNASYONU	46
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	46
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: TEKÂMÜLÜN ÖLÇÜSÜ	47
● KİTAPLAR ARASINDA: KENDİNİ BİLMENİN TEMELLERİ	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayım Ltd. Şti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Optimal Matbaacılık Son. Ltd. Şti. Cemal Nadir Sok. No:18 Coğaloğlu/İST. (0212) 522 32 35

Renk Ayırımı: Degrade, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi 720.000 TL. (Öğrenciler: 580.000 TL.), Yurtdışı: 144 DM.

Posta Çeki No: 655294 Ayda bir yayınlanır.

Sevgili Okuyucular

Ergün ARIKDAL

Anadolu, bütün insanları ve unsurlarıyla, giderek artan bir hızlanma temposu içinde yüce kutsal görevine lâayık olmak için, açık yüreklilikle çabalayıp durmaktadır. Bu çabalamanın asıl tarihi "Kurtuluş Savaşı" denen kozmik bir hareketin Dünya'daki yansıması olarak ortaya çıkmıştır.

Anadolu, bütün varoluşu süresince daima en büyük "ortak alan" kimliğini korumuş, emsalsiz bilgi pınarının tertemiz akışını sürdürüebilmiş, "vahiyler" in hayat bulduğu en mübarek mekân olarak zaman enerjisinin gerçek eşi olmuştur.

Onlarca gerçek Vazifeli Ruhlar, enkarnasyon için bu mekânı kendilerine mesken edinmişler, kendi varlıklarının ateşini bu mekânda "bir daha" parıldatarak tüm insanlığa görünen ve görünmeyen tesirlerini gönderebilmişlerdir. Görünen etkilerini doğru-eğri tarih bilgisi olarak tespit edebiliyoruz. Ama görülemeyen fakat için için yanan bir ateş gibi eylemine ara vermeyen etkiyi henüz resmî bilimsel kafalar anlayamadılar. Anlamaları da gerekmiyor zaten...

Halkın dejenerasyon karşısında gösterdiği hassasiyet henüz yeterince ince değildir. Çağın taşıdığı zaman enerjisinin yükü altında akortsuz sesler, düşünceler, arzular, acılar ve yetinmeler içinde savrulup durmaktadır. Ellerindeki değer verdikleri her şeyin değersizliği ya da asıl değerinin ne olduğu hakkında doğru bir bilgi ve kanaate ulaşınca kadar çalkantı, şuur-suz istek ve hareketler sürüp gideceğe benzer: Yani ıstıraplı bir hayatın içinde, giderek "**yükselen değersizliklerin**" ortaya çıkışını doya doya tadacaktır.

"Bu ne acı, bu ne keder" diye diye uzayıp giden bir şarkının içinde yuvarlanırken "kutsalın kutsaldışı oluşunu" yaşamak ve anlamak dayanıklı bir yürek ve güçlü bir idrak gerektirir.

Her yerde olduğu gibi Anadolumuz da kendi vazifesinin hazırlıkları içindedir. Her acılı olayın arkasında yatan hedef, bu vazifenin liyakatini artırma işlemidir. HIZLA HAZIRLANİYORUZ.

Bizler de bu hazırlıkta payımıza düşeni vermeye ve almaya devam eden hedefe giden inatçı-sağlam ok'larız. Hedefle aramıza giren maniaları, engelcikleri delip geçecek güç ve kuvvete sahip olarak "sadakatile" çalışıyoruz.

Selâm ve Sevgiler

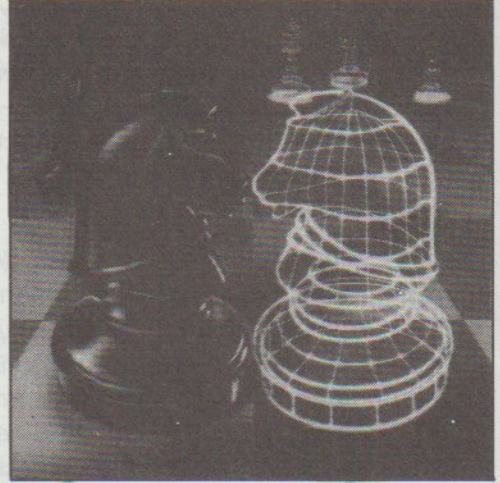
KONFERANS ÖZETİ

Ergün ARIKDAL

Bilgi Uygulaması ve

İmajinasyon

Bilgi uygulamasında imajinasyon ve iradenin rolü büyüktür.

Bilgi her an uygulanması gereken ya da her an uygulanan bir olgudur. Ancak bilgi uygulamasının nasıl yapılacağı konusunda ortaya belirli bir formül konamaz. "Bu bilgiyi al, zorda kaldığın zaman kullan..." biçiminde bir uygulama yoktur. "Bilgi uygulanır" ifadesi geçerlidir.

Ama ne zaman, nerede, nasıl gibi sorular oluşabilir. Bu, bazen elimizde, bazen bizim dışımızdadır. Genelde,

uygulamanın bizim dışımızda olması gibi doğal bir özellik var. Çünkü uygulamadan amaç, bir tür sınanmadır. Yeryüzünde doğan insanların hiç biri yeni doğmuş bir varlık değildir. Pek çok kereler bedenlenmiş ve birçok bilgiye sahip olarak doğmuşlardır. Yani onların, içlerinde doğdukları dünyaya ve dünyasal işlere ait izlenimler, gerilerden gelen hatıralar, yaşanmış (sevinç dolu, acılı ya da mutlu so-

nuçları elde edilmiş) birtakım genellemeler vardır. Bu bakımdan bilginin uygulanış biçimi hakkında herhangi bir şey önermek pek mümkün değildir.

OTOMATİZASYON, BİLGİNİN ŞUURSUZCA KULLANIMIDIR

Otomatizasyon, yaşamımızın her aşamasını sarıdır. Burada da bilgi kulla-

nılmaktadır. Örneğin, birkaç yıldan sonra araba kullanışınız sırasında belli bir çaba harcamazsınız. Elleriniz, bacaklarınız ve zihniniz tam bir otomatizma içerisinde gazını yerini bulur, debriyaja basar, vites değiştirir ya da durur kalır. Bir yandan da müzik dinler, yanındakiyle konuşur, zihninden bir şeyler geçirir durur. İşte bu da bir bilgi uygulamasıdır. Ancak o artık bir otomatizasyona uğramıştır. Başka bir örnek de bir şefin kontrolünde enstrümanlarını çalan sanatçılar: Oturdukları yerde besteyi çalarlarken bir yandan da birbirlerine gülümserler. Pek önemser görünmezler. Gayet ahenkli bir parça içerisinde gayet ilgisiz bir yüz. Bu onların tam bir otomatizasyon içinde çaldıklarının göstergesidir. İş yapan, her şeye adapte olan sadece bedendir. Ruhen bir şey yok... Şarkı söyleyen sanatçılarda da aynı durum söz konusudur. Sesleri çok güzeldir; çok ustaca geçişler, iniş-çıkışları vardır. Ancak yüz ifadesinde belirli bir anlam yoktur. Sadece maske- dir. Siz sadece sesi dinlersiniz. Devlet dairelerindeki memuriyetlerde de aynı şeyler geçerlidir.

Bilgi sadece bu yaşamımızda öğrendiğimiz bir şey değildir. Bilginin içinde dağarcığımızdan getirdiğimiz deneyimler de bulunmaktadır. Acaba bilgiyi kullanırken yaptığımız her şeyin farkında mıyız? Yaptığımız her davranış ve düşünce için, "Şimdi burada bunu yapıyorum; durum budur..." diyebiliyor muyuz? Yoksa bir yandan sakız çiğ-

nerken, bir yandan çayı yudumlarken, diğer yandan da ellerimizle daktiloda bir şeyler mi yazıyoruz?

HER ANIMIZI BİLEREK YAŞAMALIYIZ

"Bilgi nasıl uygulanır?" dendiği zaman, iş şuurlanma aşamasına girer. İnsanın daima uyanık kalabilmesi nasıl olmaktadır? Kuşkusuz bunlardan önce, "Uyanıklık nedir?" konusu vardır. Burada söz konusu edilen, tilki gibi kurnaz olan insanların uyanıklığı değildir. Aslında onlar hep uyuyan kimselerdir. Bu konu ayrı bir meseledir. Bir insanın "uyanık" olabilmesi için, nerede, nasıl davranması gerektiğini bilmesi, kendi üzerinde nasıl çalışılacağını bilmesi gerekir. Bunlar artık bir ekol çalışmasıdır; bir formülasyon değil.

Kişinin tüm bir ömür kendi üzerinde çalışıp da hiçbir şey elde etmemesi de mümkün olabilir. Tüm çabasıyla uyanık bir insan zihnine sahip olabilmesi için devamlı çalışır da yine bir şey elde edemez. Bazıları da ilerliyoruz sanırlar ama yaptıkları mim tiyatrolarındaki yürüme taklitleridir. Yürüyormuş gibi görünürler ama yerinde sayarlar.

Bilgi uygulaması ancak o bilgi şuurlu bir şekilde kullanıldığı zaman gerçekleştiriliyor demektir. Çünkü o uygulamanın size vermiş olduğu gözlümden, izlenimden siz yararlanabileceksiniz. Şuurlu olarak yapılmamış bir uygulamanın size yansıtacak hiçbir

sonucu yoktur. Bu nedenle uyanık, şuurlu olmak, eskilerin deyimiyle "ağâh olmak" gereklidir. Bu, sürekli çalışılması gereken bir olgudur. Oldu, bitti yok. Bir anda bir yere ulaşmak söz konusu değildir. Sizin elinizde tuttuğunuz, ya da sizi yakalamış olan bir rehberdir. Yani bir ekol çalışmasıdır; bir okuldur bu. Bu iş bitmez ama derece derece yükselerek gider. Hep aynı düzeyde değil, yükselerek gidilir; sonu yoktur.

Bilgi uygulamasında imajinasyon ve iradenin rolü büyüktür.

İMAJİNASYON VE İRADE

"Ancak imajinasyon iradeye daima üstündür. Eğer imajinasyon kabul etmemişse, irade ile yapılacak hiçbir şey başarıya ulaşmaz. Önce imajinasyon, sonra istekler gelir." Bu önermeler, bugün telkinbilimin temelini oluşturmuş durumdadır. Kendi kendine telkinbilimin sistematik bir biçimde ilk formülasyonunu yapan, bir kasaba hekimi olan Emil Cove'dir.

İMAJİNASYON İRADEYE HÂKİMDİR

İmajinasyon sadece sizde vardır. Dışarıdan size herhangi bir imajinasyon empoze edilmez, edilemez. İstedığınız gibi düşünebilirsiniz ve hayal kullanabilirsiniz. Gözünüzü kapayıp kendinizi çok sevdiğiniz bir sahil kasa'asında, güneş altında dolaşarak görebilirsiniz. Hatta bu işte öyle ile-

ri gidebilirsiniz ki fevkalâde haz duyabilirsiniz. Duyduğunuz bu hazla gözlerinizi açtığınız zaman vücudunuzda uygulamasını gösterebilirsiniz. O hâldeyken, gözleriniz o şekilde dururken, dışınızdaki size imajinatif olarak kim bir şey empoze edebilir? Kimse edemez.

İrade ise farklıdır. İki türlü irade vardır. Biri sizin iradeniz, biri de dıştan size empoze edilen iradedir. Diyelim ki oruç tutacaksınız. Eğer gerçekten iyi niyet etmemişseniz, o gün tuttuğunuz oruç size çok zor gelir. Oruç tutmaya gerçekten esaslı bir niyetle başlamışsanız (yani burada hem iradenizi, hem de imajinasyonunuzu biraraya getirerek kendinizi o hâl içinde tahayyül etmişseniz), o günkü oruç sizin için hiçbir şeydir. Bir bakmışsınız ki akşam oluvermiştir.

Sigarayı bırakmak isteyen bir insan, kendini hiç sigara içmeyen biri gibi gösterirse, sadece iradesini zorlarsa sigarayı bırakamaz. "İrademle bırakacağım..." diye karar verir. Bir iki yıl devam eder, sonra yine başlar. Çünkü irade tümüyle imajinasyonun hâkimiyeti altındadır. İmajinasyon iradeyi derhal kırar. Bu durum ipnoz denemelerinde ve ruhsal şifa çalışmalarında bilinmektedir. İpnodik bir transta bulunan bir kişiye, "Bu kolun kalkacak ama sen kaldıramayacaksın." dersiniz o kolunu

kaldıramaz. Çünkü ipnotik transı sırasında imajinasyon daha faal durumdadır. Operatör süjesini istediği gibi kullanabilir. Bu, doğal yasadır.

Her şeyin niyeti çok önemlidir. Benimseyerek yapmak gerekir. Oruç gibi, bir iş yaparken de niyeti sağlam olmalıdır insanın. Örneğin, bir kazak öreceksiniz. Eğer zoraki bir şekilde o işe başlanıyorsa, her fırsatta elden bırakılır, ya da sürünür gider. Sanatçılar için de aynı şeydir, okulda okuyan çocuklar için de... Bu bakımdan tahayyül gücü, elde edilmek istenen amacı besleyip geliştirmezse, iradî istek yeterli olmaz. Bir şeyi istemek yeterli değildir.

LIYAKATLI İNSAN HER YETENEĞİ SERGİLEYEBİLİR

O hâlde imajinasyonu nasıl ikna edebiliriz? Böyle bir şey söz konusu değildir. İmajinasyon sizi ikna eder. "Yaratıcı muhayyile" dediğimiz o melekeyi kullanmak suretiyle, insan birçok rahatsızlıkları giderebildiği gibi, fiziksel rahatsızlıkları da giderebilir. Örneğin, İsviçreli Schwap bu konuda çok ileri gitmiş bir kişidir. Bu insan kendi kendine tüm duygularını iptal edecek durumdadır. Bıçak sokulmasına, şişlenmesine, iğne batırılmasına rağmen hiçbir tepki göstermiyordu. Elektronik de-

tektörlerle de kan dolaşımında ve tansiyonunda hiçbir değişiklik oluşmadığı saptanmıştır. Dışlerini uyuşturmadan çekirmiş, hiçbir acı da duymamıştır.

Bu demek değildir ki böyle bir yetenek sadece Schwap'ta var ve sıradan insanlarda böyle bir özellik yok. Dünyada görünen her şey bir örnektir; bir tek olsa bile. Onda ki özellik, bu yetenek sizde de var, bende de.. Bunlar insanlığın mayasında var olan konulardır. Onun ayrıcalığı böyle bir yeteneği sergileyebilmesidir. Tekâmül ve çaba için içindedir. Bunları elde etmek mümkündür ancak çalışmak, öğrenmek ve geliştirmek şartıyla.

Nitekim Einstein'ın tekâmülü böyle bir haktan yararlanabilecek düzeye ulaşmıştır. Keza Schwap'ın ruhsal evrimi bunu gerektiği için bunu sergileme durumuna girmiştir. Yeni birtakım liyakatlerin geliştirilmesi söz konusudur. Bunun gibi ruhsal şifa yeteneği her insanda vardır. Her insan levitasyon yapabileceği taşıyor. Her insan, Einstein gibi beyin devrelerini çalıştırabilir. Bir dünya insanı olarak her ne kadar liyakata dikkat etmez, kayırma ile işlerimi halletme yolunu tercih edersek de, liyakat olmadan hemen hemen kesinlikle tekâmül edemez.

Fert, tahayyül ve tasavvurundaki diğerkâmlığını, fiilen ve bilgi içerisinde ortaya koymakla karşı karşıyadır. Ve bu ortaya koyuş durumu, otomatizmanın müeyyideleri ve teşvikleri ile değil, bizatihi ferdi bir şuurla meydana gelmek mecburiyetindedir.

SADIKLAR PLÂNI

Diğerkâmlık: Vericilik, elcilik **Müeyyide:** Yaptırım

GİZEMLİ ENERJİ

Vitaly PRAVDIVTSEV
Çev: Yasemin TOKATLI

SON dakikaya kadar şüphe içinde olduğumu itiraf etmeliyim. Bu kişinin güçleri hakkındaki hikâyeler tamamen inanılmaz görünmekteydi. Beni ilk vuran şey Anna BORISENKO'nun deneyi yapmayı kabul etmedeki rahatlığıydı: bir video kameranın merceğinin önünde çalışarak, **yüzyıllar boyunca kararmış bir ikonayı orijinal görüntüsüne döndürmek**. Bütün duyarlılar, durugörürler, sihirbazlar vb. böylesi deneyleri bu kadar kolayca kabul etmezler. Yeteneklerini; ipnoza ve ototelkine bağışıklığı olan kamera önünde sunmadan kaçınmak için her türlü bahaneyi öne sürerler.

Ama en büyük şok; kameraman Semyon Epstein ve benim için henüz ortaya bile çıkmamıştı...

"Anna, senin hakkında türlü harika şeyler anlatılıyor. Diyolar ki, alanını uygulayarak birkaç dakika içinde eski bir resmi veya ikonayı restore edebilmişsin; hatta ellerinde mat bir kehribar bile şeffaf hâle gelirmiş. Gerçekten böyle mi, yoksa insanlar her zamanki gibi abartıyorlar mı?"

"Şüphesiz, abartıyorlar. Bu güçlere sahibim ama anında tezahür etmelerine, aynı saniyede ortaya çıkmalarına gelince... **Hayır, bu belirlili bir zaman, konsantrasyon gerektiriyor...**"

"Böyle bir kapasiten olduğunu ilk kez nasıl fark ettin?"

"Bir hayli beklenmedik şekilde. Altı yıl önce, Hristiyanlığın bininci yılı Rusya'da kutlanmaktayken, bir dükkandan küçük bir ikona aldım -bir Palek sanatçının yaptığı "Kurtarıcı" adında bir ikona. Evde bunu incelemeye başladım ve ikonada hoşuma gitmeyen bir şey olduğunun farkına vardım. Ama tam olarak ne olduğunu saptayamıyordum. Derken, tamamen şans eseri ellerimle ikona üstünde hareketler yapmaya başladım ve gözlerimin önünde geleneksel Palek işi siyah fon değişmeye başladı -şarabi bir renk ortaya çıktı. Bir sonraki gün aynı 'operasyonu' kasıtlı biçimde tekrarladım ve **kısa bir süre sonra ikonanın fonu vişne rengine dönüştü**. İşte, bakın..."

Bir cep defteri boyundaki, güzel koyu vişne rengi bir fonda İsa'nın yüzünü gösteren ikonayı elime aldım. Eski siyah renk, ancak altta ve sol tarafta, ikonanın iyice kenarında saptanabiliyordu.

"Bu fenomeni çok ilginç buldum" diye devam etti Anna, "ve bir kitapta bu ikonanın bir reproduksiyonunu gördüm. Anlaşıldı ki orijinal fonun rengi sarımsı-kırmızımsı imiş. O zaman ilk kez nesnenin, alanının tesiri altında orijinal görüntüsüne dönme eğilimi gösterdiğini tahmin ettim. Daha sonra bu tahminin doğru olduğuna tekrar tekrar ikna oldum."

İKONALARI ORJİNAL HÂLINE DÖNÜŞTÜRME

Deney için kameraman ve ben, beraberimizde eski ve kararmış üç ikona getirmiştik.

İlk önce en eskisi ve en kararmış olanı aldık. "Kayıt" için video filme çektik. Yüzyılların eklediği katmanların altında çokça yıpranmış altın bir fondaki koyu desenleri fark edebiliyorduk.

Giysilerin renkleri ve diğer detaylar, güç belâ tefrik edilebilen dalgalar ve çizgilerden tahmin edilebiliyordu. Anna ikonayı masaya yerleştirdi ve yüzeyine dokunmaksızın avucunu üstünden geçirmeye başladı. Bazı yerlerde, elleri duruyordu ve parmakları sanki eski tahtaya

enerji pompalıyor gibi görünüyordu.

Birkaç dakika geçti ve -ne harika!- zamanın kararttığı verniğin altından saf renkler görünmeye başladı: ilk önce yeşil parçalar, sonra kırmızı-pembe. Bazı metin parçaları da görünmeye başladı: "Yeniden Diriliş", "Mum Âyini Günü" ve "Tahmin". Derken giysilerin kıvrımları, süsleri, giysiler, elde tutulan nesnelere ve diğer detayları görmek mümkün olmaya başladı... Gözlerimizin önünde ikona gittikçe daha temiz hâle geldi; üstündeki kirler sanki soyuluyordu. İkonanın üstündeki bazı koyu renkli çıkıntılar daha açık hâle geldi ve yarı şeffaf balmumu damlaları oldukları meydana çıktı.

İkinci ikona bir hayli iyi durumdaydı ama figürler yok olmuştu. Bir iki dakika içinde, **Anna'nın ellerinin tesiri altında, İsa'nın gözleri hayata döndü, irisler temizlendi ve renk kazandı. Bakışları derinleşti.**

Üçüncü ikonada ise, dökülmüş altın vernikten kararmış gümüş hatlar seçilebiliyordu. Temassız "terapi", gümüşü gözlerimizin önünde temizledi ve oyulmuş desenler neredeyse aynaya benzer bir parlaklık kazandılar. Mucizevî sürecin tamamı filme kaydedilmişti ve gördüğümüz çözümler artık bir belgeseldi.

"Anna, sen bir restorasyon işi için paha biçilmez bir kişisin!"

"Buna nasıl baktığına bağlı. Sen, Ayvazovski'nin bir resmi üzerindeki çalışmam, zorlu restorasyon çalışmalarının sonucu olan eski katmanları ortadan yok etmeye başladığında bakanların yüzlerini görmeliydin. Bu iş bilhassa özen ve itina istiyor. Her şeyden önce, restorasyon kaplamasının ortadan kalkması eski çatlakları ve hataları tekrar ortaya çıkarabilir. Belki de benim çalışmam; restorasyon sanatçılarınınkinden önce olmalıdır. Çünkü bu bir resmin orijinal görünüşünü 'ortaya çıkarıyor', temizliyor ama resmi 'tedavi' etmiyor. Ve eğer yıllar içinde boya dökülmüş ise, ben yardım edemiyorum. Bu sanatçıların çalışmasını gerektiriyor. Ve ikinci olarak, ilk baştaki, sanatçıyı tatmin etmemiş olan varyanta ulaşma tehlikesi de var."

"Ellerinizle çalışmak zorunda mısınız?"

"Hayır, bazı durumlarda eski kararmış ikonalar veya resimlerdeki neredeyse görünmez detayları ortaya çıkarmak için **zihinsel konsantrasyonum da yeterli oluyor.** Bu, örneğin, Kuindzhi sergisinde oldu. Bilirsiniz o, zamanla kararan asfalt boya bazları kullanır. Öğrencileri zamanın geçmesiyle birlikte resimlerinin kararacağından (ki gerçekten de öyle oldu) korkuyorlardı. Sergide birçok kişi vardı ve bir resme yaklaşmak benim için çok güçtü. Böylece zihinsel 'çalışmaya' karar verdim. Benim gibi diğer insanlar da bu çalışmanın sonuçlarını gördüler."

Anna'nın arkadaşlarından bazıları da konuşmamıza katılıyorlar ve sadece olanları teyit etmekle kalmayıp, Anna'nın ilk başta sözünü etmediği diğer ilginç vakaları anlatıyorlar. Örneğin, "şifacının" ellerinin ikonlardan birinin güçlü bir "kilise" kokusu yaymasına sebep olması gibi. Veya oradakilerden birinin kocasının ilk tepkisinden bahsettiler. İşten dönen ve yokluğunda yürütülen "restorasyon deneylerinden" bihaber olan eş hemen sormuş: "Bu resme ne yaptınız? Verniklediniz mi? Peki niye sadece alt kısmını?" "İş" tamamlanmamıştı -"sihirbaz" resmin üst kısmına henüz ulaşamamıştı.

Bana, büyük bir köpek tarafından ısırıldıktan sonra Anna'nın **biyoalanını uyguladığı** ve şaşkın tanıkların gözlerinin önünde **kanamayı durdurup, elindeki kötü yarayı iyileştirdiği de** anlatıldı.

"Kehribarla edindiğin deneyimler ne türdendir?"

"Bir keresinde uzun, sıkıcı bir konferansta otururken ve yapacak bir şeyim de olmadığından, mat kehribardan yapılmış kolyemi çıkardım ve incelemeye başladım. Birdenbire 'parke taşlarından' bazılarının ellerimde daha az koyu hâle gelmiş olduğunu fark ettim. Buna yoğunlaştım ve süreç, gözlerimin önünde hız kazandı. Daha sonra deneyi birkaç kez daha tekrarladım ve işte sonucu. Bakın..."

Evsahibesi bana cilâlanmamış kehribar parçalarından bir kolye gösterdi. Taşların birçoğu çoktan şeffaf hâle gelmişti bile.

Ancak deney, deneydir. Beraberimde evden, bir zamanlar deniz kıyısına vurmuş bir yosun kümesinin içinde bulmuş olduğum, neredeyse beyazlamış görünen, hiç de hoş olmayan bir kehribar yumru getirmiştım. Sadece üstündeki birkaç yerde dağınık küçük yarı şeffaf kıvrımlar vardı.

"Anna, sen ve ben konuşurken, bu kehribar yumrusunu elinde tutar mısın? Bakalım ne olacak..."

"Evet, tabii. Niçin bir denemeyelim?"

Bu deneye tekrar dönmek için, hemen şunu söylememe izin verin: Konuşmamızın sonuna doğru şeffaf kısımlar büyümüşü ve aralarındaki mat kısımlar incelmış ve hatta yer yer ortadan yok olmuştu. İşin doğrusunu söylemek gerekirse, Anna'nın kehribarı sadece ellerinin arasında tutmadığını söylemeliyim -arada bir parmaklarıyla da okşadı. Şimdi, tanışmamızdan birkaç gün sonra bu taşlaşmış reçine yımrusunu incelediğimde, gittikçe daha aydınlık hâle gelmeye devam ettiğini, mat kısımların yok olduğunu ve şeffaf kısımların yüzeydeki alanının üçte biri kadar arttığını görüyorum.

VE DİĞER İLGİNÇ OLGULAR

Ve bir ilginç olgu daha. Anna'nın masasında duran bir vazunun içindeki gümrâh söğüt dallarına dikkat etmişim. Mevsim söğüt için erken gibiydi -daha Şubat'taydık. İlgİNç bir şey öğrendim -anlaşıldı ki dallar üç yıldır o vazunun içindeydiler ve düzenli biçimde çiçek vermekteydiler. Sürekli biçimde üstlerinde yeni tomurcuklar ortaya çıkıyordu. Borovsk'tan gelen kuru bir ağaç dalı iken, üç yıl içinde tam dört santimetre boy atmıştı. Ama beni en çok şaşırtan şey tüm bunların **SU OLMAKSIZIN olmasıydı!** Anna periyodik olarak onları enerjisi ile "**destekleyiyordu**". Taze çiçekler onun evinde haf-talarca bozulmadan kalıyordu.

Bir başka ilginç bölüm: Bu "enerji tekrar-doldurması" seanslarından biri esnasında, çiçeklerin yanında duran, Danimarka'dan gelen Taş Üstündeki Deniz Kızı konulu metal bir hey-

kelciğin kaplaması dökülmüş! Dış süsleme kaplaması yok oluyor, kalıbın bütün kamuflle edilmiş hataları ortaya çıkıyor ve deniz kızı kayasından düşüyor. Bu da bir orijinal duruma dönüş mü?

"Anna, fenomenini nasıl açıklıyorsun?"

"Her şey gençliğimde Doğu öğretilerine olan hayranlığım ile başladı. Uzmanlık alanım uluslararası hukuk idi ve çocukluğumu ve sonraki yıllarımı dışarıda geçirmişim. Orada Doğu literatürü ile, Roeriklerin ve Agniyoga'nın yazılarıyla tanıştım. Ülkemizde, o zaman bunları çalışmak için hiçbir şansımız yoktu. İlk önce tamamen teorik olarak incelemeye başladım ama daha sonra, 15 yıldır çektiğim eklem romatizmasından kurtulmamı sağlayan Hatha-yoga'ya uygulamaya başladım. Sonra Raja-Yoga'ya geçtim ve insanları iyileştirmeyi öğrendim. **Onları uzaktan iyileştirmeyi tercih ediyorum. Alanımın, insanlarla doğrudan temasla çalışabilmem için fazla güçlü olduğunu hissediyorum.** Resimlerle, ikonalarla ve benzerleriyle çalışırken ise sanırım '**gençleştirme**' etkisi; **uzun zamandır bir iletkeni olduğum kozmik enerjinin getirdiği bir şey.**"

"Anna, birisini uzaktan tedavi etmek için, o hastayı şahsen tanıman gerekiyor mu yoksa bir fotoğrafı da yeterli olur mu?"

"Hayır, hatta bu bile şart değil. Kişi, hastayı tanıyan ve onu gözünde canlandıran birisi yoluyla da bir hastaya ayarlanabilir."

"Çalışmanın etkileri ne kadar sürüyor? Zamanla yok oluyor mu?"

"Biliyorsunuz, bir keresinde bir ikonadan yükselen koku bir hayli çabuk yok oldu. Ama resimler, ikonalar, üstlerindeki figürler ve kakmalar tekrar 'yaşlanmayı' bir kenara bırakın, benim katkım olmaksızın bir süre daha açılmaya devam ediyorlar. Benim aracılığım ile elde ettikleri enerji işlemeye devam ediyorsa benziyor."

Semyon Epstien'a telefon ettim: İkonan nasıl?

"Biliyor musun, gittikçe açılmaya devam ediyor! Kırmızı ve yeşil boya hâlâ aydınlanıyor ve altın fon pırıl pırıl..." ■

(Kaynak: Aura-Z Digest)

PARAMAN LÂBORATUARLARI PROGRAMI (PLP)

Casnazaniye Tarikatının dervişler topluluğuna katılmak isteyen herhangi bir kişi; neredeyse iki dakika süren ve Halifeler olarak bilinen ayrı bir derviş grubunun dahil olduğu bir âyine katılmak zorundadır. Arapça bir sözcük olan halife; Üstadın vekili anlamına gelir. İnsiyeye, sağ elini Halifenin sağ eline bir tokalaşma biçiminde koyması ve Halifenin ardından Casnazaniye Tarikatına bağlılık yeminini tekrarlaması söylenir. Bu kısa törenden sonra o kişi artık bir derviş hâline gelmiştir; yani diğer dervişler gibi, KOBH ustalığını uygulama izni ile donatılmıştır. Bu basit ve açık prosedür; KOBH uygulayan dervişlerin başarısının imanlarının, kendilerine güvenlerinin veya cesaretlerinin gücünün bir işlevi olduğu olasılığını ortadan kaldırıyor gibi görünmektedir.

KOBH ustalığını uygulama izni ile donatılmadan önce dervişin fiziksel ve/veya psikolojik durumunun üstünde hiçbir biçimde durulmadığına dikkatinizi çekmek isterim. Sağlık durumları kötü olan, hattâ hemofili hastalarına bile KOBH uygulama izni verilmektedir. Ek olarak, sıradışı ustalıklarıyla ilgili gösteri esnasında dervişler ilgisiz, ko-

puk bir şuur durumunda olduklarına dair herhangi bir işaret de vermemektedirler. Çevrelerine normal tepkiler vermektedirler; sıradan bir şuur durumundan başka bir durumda olduklarını önerecek bir sebep de yoktur.

KOBH ustalığının kitle-sel biçimde uygulanması; fenomenleri, bu maharetlerde ustalaşmış bir bireyin fiziksel ve/veya psikolojik karakteristikleri açısından, anlayışın çok ötesine yerleştirmektedir. Bu olguyu gözardı etmek; fenomenler için *hazırda bulunan* izahlar önermeye yol açmıştır. Bu yaklaşımın sadece yetersiz değil, aynı zamanda yanlış olduğu açıktır. KOBH yetenekleri olan insanlarla ilgili her bir vakayı açıklayıvermek çok kolaydır ama açıklamayı kanıtlamak son derece zordur.

Araştırmacılar, sıradışı fiziksel şifayı içine alan fenomenleri izah etmeye kalkıştıklarında, bilhassa belirli bir terime başvurmaktadır: değişmiş şuur hâlleri. KOBH ustalıklarında da bu hâller vardı ve etnografik çalışmalar daima *sıradan* kişilere verilen bu *sıradışı* yetenekleri, aceleyle, bu ustalıkları sergileyen kişinin değiştirilmiş bir şuur hâlinde olduğu biçiminde dü-

(Geçen Sayıdan Devam)

şünmüşlerdir. Ancak birkaç nedenden dolayı, bu ciddi bir açıklama olarak düşünülemez. KOBH ustalıklarını; şuurda, normallikten bir değişmiş hâle geçişin sonucu olarak izah etmek için yapılan her girişim, zihinsel hâlin ne anlama geldiğini de belirlemek zorunda olacaktır. Şuurdaki değişmelerin, fiziksel değişmeler hâlinde yansıtacağına dair hiçbir şüphe yoktur ama şuurdaki farklı değişmeler; bedende farklı değişmelere yol açar. Şuurun bazı değişmiş hâlleri, potansiyel şifa etkilerine sahiptir ama diğerleri kötü etkilidir ve kişinin sağlığı için pekâlâ tahrip edici olabilir. Değişmiş şuur hâlleri terimi; altmışların başında ortaya çıktığından beri çok geniş bir anlama sahip olmuş, psikolojik ve fizyolojik değişmelerin geniş bir yelpazesini ifade etmekte kullanılmıştır. Aslında çağrıştırdıkları o kadar çoktur ki terim ancak, *sıradan hâlden başka, bütün şuur hâlleri* olarak negatif ve oyuncaklı biçimde tanımlanabilir. Dolayısıyla bu, KOBH yeteneklerinden değişmiş şuur hâllerinin sorumlu olduğunu söylemek için ne yeterli ne de ikna edicidir. Söz ko-

nusu şuur hâli açıkça tanımlanmadığı takdirde, böyle bir izahın temeli yoktur. Aslında kişi, bunun zaten en başta bir izah olmadığını da savunabilir.

Dervişlerin ne KOBH gösterileri esnasında, ne öncesinde ve ne de sonrasında normal şuur hâllerinden ayrıldıklarına dair hiçbir işaret göstermediklerinden daha önce söz etmiştim. Normal fiz-

gösterilerini seyredenleri, kendi bedenlerini de delmelerine izin vermeleri için ikna etmeye çalışmaları bildik bir uygulamadır, böylece bu ustalıkların kendi bedenlerinde uygulandığını gören insanlar da derviş olmaya karar verebileceklerdir. Ek olarak, derviş, gösterisinde çocukların bedenlerini de kullanabilir. KOBH ustalıklarının gösterilmesinde başkalarının beden-

İkincisi, inananları inanmayanlardan ayırmak üzere *inanç* için her ne tanım verilirse verilsin ve hangi kriter kullanılırsa kullanılsın; bedenleri başarılı biçimde delinenlerin hepsinin de gerçek inananlar olduğunu varsaymak son derece spekülatifdir. En azından çocuklar söz konusu olduğunda, bu tahmin işe yaramaz. Dervişlerin, derviş olmayanların bedenlerini kullanarak KOBH ustalıklarını gösterebilmeleri; normalde işlediği tahmin edilenden tamamen farklı bir mekanizmayı önermektedir. Bu noktanın ciddi çağrışımları vardır ve detaylı biçimde tartışılmayı hak etmektedir.

Otuz yıl öncesine kadar, **Kartezyen zihin-beden düalitesi** uzun bir zaman boyunca modern tıbbın temel varsayımı idi. **Bu felsefi kavrama göre zihin; bedenden aşağı düşünülmekteydi ve dolayısıyla zihnin, beden üzerinde etki edemeyeceği sonucuna varılmıştı.** Bu Kartezyenci düalite; hastalığı sadece bedensel, biyokimyasal veya nörofizyolojik işlevlerdeki bozukluklar açısından tarif eden tıp modeli olan biyotıbbın ortaya çıkmasıyla sonuçlandı. Davranış bozukluklarının bile, somatik süreçlerdeki bozukluklar bazında izah edilmesini dikte etti. Kısaca Kartezyenci düalite, fizik ve kimyanın dilinin, biyolojik fenomenleri tarife yeterli olduğunu varsayan indirgemeci tıp modeline yol açtı. Ancak, biyotıbbın kısırları ve sınırları; etkileşimci zihin-beden modeli adıyla daha açıklayıcı ve anlaşılır bir modelle yer değiştirmesini zorunlu kıldı.

Yeni model; sağlık ve hastalıklar açısından zihnin, bedene eşit bir ortak olduğu

yolojik ölçümler ve bilhassa da EEG'nin normalliği bu gözlemi desteklemektedir. Bu ustalıklarda şuurun olası rolü üstünde durduğumuzda, dervişlerin KOBH yeteneklerinin özel önem taşıyan bir başka yönünden söz etmek isterim.

Derviş, KOBH ustalıklarını sadece kendi bedenini üstünde uygulamaya muktedir değildir; diğer insanların bedenlerini de benzer bir başarı ile kullanabilir. Bu diğer insanların derviş olmaları şart değildir. Aslında, dervişlerin,

lerinin kullanılması; dünyanın çeşitli yerlerindeki böyle uygulamaları gözlemleyenler tarafından da bildirilmiştir.

Dervişlerin başkalarının bedenleri üstünde anında şifa oluşturmada olduğu kadar **acıya, kanamaya ve enfeksiyona karşı gösterdikleri sıradışı bağışıklıktaki başarılarını izah etme girişiminde, inancın rolünü kabul etmek zordur.** İlk olarak, inancın gerçekten de KOBH sıradışı yeteneklerinden sorumlu olduğunu kanıtlama sorunu vardır.

bütüncül bir görüş sağladı. Dolayısıyla tavrı, plasebo, telkin ve tahayyül gibi psikolojik faktörler ve durumlar; etkileşimci beden-zihin modeli tarafından, kişinin genel sağlık durumuna doğrudan ve önemli katkılar olarak düşünülmektedir. Bu model; en azından kısmen psikolojik kaynaklı olan ve biyotibbin üstesinden gelemediği hastalıkları anlamakta başarılı oldu. Bilhassa, kişinin zihninin kendisindeki bazı somatik hastalıkları iyileştirdiği ve biyotipte hiç yeri olmayan kendi kendine şifa fenomeni; yeni tıp modeli tarafından kabul edildi ve üstünde duruldu. Meditasyon ve biyogeribeslemenin çeşitli teknikleri gibi psikolojik ve psikofizyolojik durumlar, biyotibbin sınırlılığının örnekleri ve aynı zamanda etkileşimci zihin-beden modelinin geçerliliği hakkındaki kanıtlardır.

Ancak, etkileşimci zihin-beden modeli de tek başına, "kendi kendine şifa"dan ziyade *başkalarına şifa* diye adlandırılabilir diğer şifa fenomenlerini izah etmede

Bu fenomenler, insan bedenindeki şifa mekanizmaları ve zihnin bu somatik mekanizmaları harekete geçirmedeki rolünü araştırmada önemli bir fonksiyon görmektedir.

yetersizdir. Başkalarına şifa terimi; bir kişinin zihninin, bir başka insanın bedeni de olabilen, bir diğer biyolojik sistem üstüne şifa etkileri uyguladığı fenomeni anlatmaktadır. Etkileşimci zihin-beden modeli; zihnin bir kişinin bedeni üzerindeki etkilerini kabul eder ama bir kişinin zihnini, bir başka kişinin bedeni üstündeki olası uzaktan tesiri

üstünde durmaz. KOBH ustalıkları başkalarına şifa fenomenlerine örnektirler. KOBH gösterilerini, kendileri KOBH yetenekleriyle donanmamış diğer insanların bedenleri üstünde kullanan derviş aslında, bu insanların bedenlerini bildik dürtülere sıradışı tepki

leyememişlerdir.

Bir kişinin bedeninde, başka birisi tarafından oluşturulan bu sıradışı şifa tepkilerinin hangi biçimde dürtüldüğü ise zihin-beden etkileşimi modelinin sınırlılığını açığa çıkarmaktadır, tıpkı çeşitli psikolojik ve psikofizyolojik fenomenin, biyotibbin dar görüşünü ortaya çıkarması gibi. Şifa fenomenini araştıranlar; insanlardan, çeşitli biyolojik sistemlere şifa etkilerini aktarılması olasılığı hakkında zaten kanıtlar bulmuşlardır. Doktor Larry Dossey'in adlandırdığı gibi böyle lokal olmayan bir tıp; KOBH fenomenleri yoluyla istisnaî bir mükemmellekle incelenebilir çünkü bu ustalıklar, diğer şifa fenomenlerinde eksik olan vazgeçilemez bir özelliği sağlamaktadırlar, yani tekrarlanabilirliği.

Şifa fenomenlerini inceleyenler, araştırmacıların karşısına dikilen ana sorun, pozitif

sonuçların tekrarlanması zorluğu idi. Bu da, bu gele-
neksel olmayan fenomenin, genelde bilimsel çevrelerde kabul edilmesinin önünde büyük bir engel oluşturuyordu. Daha da genelleştirirsek, **parapsikolojinin geçerliliği hakkında bilim adamlarının fikir ayrılığı; parapsikolojinin bulgularının tekrar üretileme-
yişinin sonucudur.** Aslında, KOBH fenomenleri tekrarlanabilir olmaktan başka bir şey yapamazlar. Eğer yüzde yüz tekrarlanabilir olmasalardı, bu fenomenleri zaten göremezdik çünkü herhangi bir KOBH gösterisindeki bir başarısızlık bazen ölümcül de olabilecektir. Dervişler üzerindeki deneylerimizde, deneklerden hiç birisi bir an bile başarısızlık yaşamamışlardır ve böyle herhangi bir başarısızlığın, derviş topluluğunda yaşandığını da bilmiyoruz.

Son olarak KOBH fenomeninin bir diğer önemli yönüne dikkat çekmek istiyorum; bu, KOBH'un başarısı için kastiligin hayatı bir gereklilik olduğudur. **Dervişin, KOBH gösterilerinde kendisini kasten yaraladığında bed-**

ni tarafından sergilenen sıradışı tepkiler ve şifa işlemleri; aynı derviş, benzer bir yaralanmaya istemeden maruz kaldığında harekete geçmektedir. Bir başka deyişle, eğer dervişlerden birisi yaralanmasına sebep olan anı bir kazaya uğrarsa, yaraları; KOBH yeteneklerine sahip olmayan diğer herhangi bir kişinin yaralarının gösterdiği normal davranışı göstermektedir. Yaralar acı verebilmekte, kanayabilmekte, enfeksiyon kapabilmekte ve normal şifa seyrini izlemektedir. Harekete geçiyor gibi görüldüğü sıradışı mekanizmalar açısından, kastiligin; bu bağlamda ne anlama geliyor olduğunu bilmeye ihtiyaç olduğu açıktır.

Kazara yaralandıktan sonra, dervişin kendisine sıradışı biçimde şifa verememesi olgusu; KOBH gösterilerindeki sıradışı tepkileri harekete geçiriyor gibi görünen şeyin; *şifada kastilik* değil, daha ziyade *yaraya sebep olmadaki kastilik* olduğunu belirtmektedir. Bu; bilinen şifa fenomeniyle kıyaslandığında KOBH ustalarının beklenmedik ve kendine özgü bir özelliğidir. Şifa fenomeni hakkındaki te-

mel bir olgu; şifa etkilerinin herhangi bir olası tekrarının, şifacının şifa verme niyeti ile koşullandırılmış olduğudur. Ancak KOBH ustalıkları söz konusu olunca, durum tamamen farklıdır; çünkü şifa etkilerinin harekete geçmesi, dervişin yaraya şifa vermeme niyeti tarafından koşullandırılmıyormuş gibi görünmektedir. Kasıtlı şifa ve kasıtlı hasar verme tarafından ortaya çıkarılan şifa süreçleri arasında var olan farklılıklar ve benzerliklerin neler olduğunu araştırmak, son derece önemlidir ancak şu anda bunlar hakkında spekülasyon yapmak da imkânsızdır.

Bu kısa sunumun, KOBH fenomeni hakkındaki araştırmamıza dair açık ve net bir manzara sağladığını umarım. Ve umarım ki araştırıldığında, **insan bedenindeki şifa mekanizmaları ve zihnin bu somatik mekanizmaları harekete geçirmedeki rolü** hakkında, şu an geçerli anlayışımızı ileriye götürmede muazzam avantaj sağlayabilecek bir fenomen hakkında ilgi uyandırabilmişimdir. ■

(Çev: Yasemin TOKATLI)

KKTC METAPSIŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:14.30-16.00)

2 ARALIK	Parapsikoloji.....	Hasan YALKIN	BOYACIOĞLU
9 ARALIK	Evrende Zeki Hayat	Cavidan	BOYACIOĞLU
16 ARALIK	Spiritüel Hayat ve Beden	Hasan YALKIN	BOYACIOĞLU
23 ARALIK	Varlığın Ölümünden Sonraki Durumu	Cavidan	BOYACIOĞLU
30 ARALIK	Tekâmül.....	Muharrem GÖK	

Yer: KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği, Hürriyet Cad. No:27 GİRNE/KKTC
Tel: (0392) 08152205

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

KEHANETLERİN

Ruhçu Açıklaması

Öteden beri, insanlardaki "geleceği bilmek" arzusu, eksilmeden zamanımıza kadar sürüp gelmiştir. Kehanetlerin insan toplumu arasındaki önemi oldukça büyüktür. Dinsel, siyasal ve gizli öğretim yönünden kehanet ve kehanetçiler insanlık tarihinde, onların tekâmüllerinde büyük etkiler göstermişlerdir. Burada sözünü edeceğimiz asıl konu kehanetin ruhçuluk bakımından açıklaması olacaktır.

Aslında kehanetleri açıklamak için akılcı bir yol izlemek bizi çıkmaza sokmaktan başka bir işe yaramaz. Bu nedenle, geçmiş, hâl ve geleceği birarada bulunduran "kehanetsiz" bir zaman tasavvur edildi. "N" boyutlu mekânlar hakkında her cins varsayım da ileri sürüldü.

GELECEK ÖNCEDEN BELİRLENMEMİŞTİR

Bugün kimse fizik evrenin belirlenmiş olduğunu ileri süremez. Mekanik bir evren modelinin anlamsızlığını kavrayalı çok olmadı ama, gene de bir ilerlemedir bu... Canlı ve belirsizliğin kendini zaman zaman gösterdiği evrende kehanet imkânı nasıl olmalıdır? Laplace'in düşündüğü ve birçok dinlerin ifade ettiği gibi, "Mutlak Bilgiye Sahip bir Varlık, her an Evrendeki tüm atom hareketlerini bilebilir."

Bu Mutlak - Bilim, ayrica, zaman ve mekân içinde, insanların tekâmül ihtiyaçlarına göre yayılması ve yerleşmesi için gereken paylaştırma işini de bilir. Böyle bir Mutlak - Bilinci canlı türlerin niteliklerini de bilir. Aralarındaki ilişkiden doğacak sonuçları, fiziksel ve ruhsal nitelikleri, davranışların etkileşimini, toplumsal değişimleri vs. de...

Fakat Mutlak - Bilinci'nin bilgisi ve bilişi hakkında rölâtif varlığın söyleyebileceği pek bir şey yoktur. Bunun tartışması olumlu bir çıkış yolu getirmez bize.

Geleceğin belirsizliğine (bulanıklığına) insan olayları bakımından, yeterince kıymet verebilmek için "önceden belirlenme"nin nasıl olabileceğine bir parça eğilmek gereklidir.

GELECEK HER AN KURULMAKTADIR

Ama insanlığın şu andaki tekâmülünde, gelecek, uzun bir devre için, yarı sabit bir hâldedir. Çünkü ELİNDELİK (ihtiyar hâli) sahibi olan insan varlığı evrenin işleyişine küçümsenmeyecek bir değerde, müdahale edebilmektedir. Şu şartla ki bu müdahalenin etkisi çok uzun vadede ortaya çıkmaktadır. (Ekolojik olaylar)

Evrende her varlığa uygulanan Sebeplilik Kanunu (Karma) gereğince, her türlü olay, sebep dokumasında bir ilmk gibidir. Sebepler giderek Evrenin başlangıcına kadar ulaşırlar. Elindelik sebepler içinde sıkışıp kalmıştır diyebilir

miyiz? Elindeliğin bulunduğu yerde, olayların akışına bir kesin olmayan unsur girmektedir. Buna rağmen gelecek bilinebilmektedir. Hem de bazen ayrıntılı olarak...

Elindelik olmasına rağmen, insanların büyük bir kısmı otomatik yaşarlar. Bu sebepten, hareket serbestiyeti, seçim hakkı ve karar

verip tepki göstermekteki elindeliğine rağmen, tüm hareketlerinin önceden bilinmesi mümkündür. Esasında otomatik yaşayışın gelecekteki sonuçlarını tayin etmek, anlayabilmek oldukça kolaydır. Acaba bağımsızlığa doğru giden ruhların

ELİNDELİK sahibi olan insan varlığı evrenin işleyişine küçümsenmeyecek bir değerde, müdahale edebilmektedir. Şu şartla ki bu müdahalenin etkisi çok uzun vadede ortaya çıkmaktadır.

sayısı nedir? Bizce pek nadiren bulunurlar. Bu nedenle, elindelik sahibi insanların, olayların akışına etkide bulunmaları pek cılızdır. Buna rağmen, binlerce yıldan beri "elindelğin" etkisi giderek artmaktadır:

Şu veya bu şekilde, Evrene ait geçmiş "esirî âleme" kaydolmakta, ayrıca her an, önceden görülebilen gelecek bütünsel bir şekilde (canlıları, şekilleri, renk, beden ve duygularıyla) oradan yansımaktadır. Bunlar manyetik banda kaydedilen ses gibidir; göremeyiz, dokunamayız. "Akaşa Kayıtları" Evrenin her taneciğinde mevcuttur. Bu holografik kayıtların okunması medyum ve psişik kişilerce başanlır. Ama bu okuma işini başaran "insanın" kusurlarını biliriz. Dış şuur (enkonsiyen) kanalıyla gelen bu bilgilerin mecburî bir değişime uğramaları beynin doğuştan gelen imkânlarıyla ilgilidir.

Gelecek insanlığın şu andaki tekâmülünde, uzun bir devre için, yarı sabit hâldedir. Gelecek kaçınılmaz bir şekilde belirlenmiş değildir. Kendini, her an, yeni değişkenlere uyarlayarak, kurar durur. İnsanlığın şu sıradaki tekâmül düzeyine bakarak, bizden sonraki uzun bir devre için, geleceğin yarı sabit hâlde olduğunu sezebiliriz.

RUHÇULUK NE DİYOR?

Kehanete konu olan "gelecek" Evren Hafızasında biriken verilerin sentezi sonucu belirlenebilir. Medyumun, rehberi vasıtasıyla, Ruhsal İdare Plânlarından kendine yansıyan bilgileri ifade etmesi daima mümkündür. Fakat bu bilgilerin gerçekleşme oranları hakkında kesin bir şey söyleyemeyiz. Özellikle kutsal kitaplarda zikredilen kehanetlerin içinde gerçekleşmeyenlerin sayısı fazladır. Bu durumda suçlu aramaya gerek yoktur. Çünkü insan ve tabiatın geleceği yarı sabit bir durumdur. İdrak ve bilgi arttıkça geleceğin çehresi değişebilir.

Dünya Tekâmülünü elinde tutan RUHSAL

Gelecek önceden belirlenmemiştir.

VAZİFE PLÂNI tarafından verilen bilgiler (kehanetler de) en yüksek oranda gerçekleşme imkânına sahiptir. Bir başka ifadeyle, Ruhsal Vazife Plânı dünya tekâmülünün yazarları durumundadır. Geçmiş ve geleceğin cereyan ettiği boyutlara hâkim durumda olan, onları kapsayan müteal boyuta sahip Vazife Plânı BİLİR. Bilir ve yönetir. Yapar ve yaptırır. Düzenler ve değiştirir. "Mutlak İrade"nin hakikî veliahtı VAZİFE PLÂNİ'nin bilgi ve izni olmadan ne ruhsal kürede, ne de fiziksel kürede bir tek değişim olmaz. Her realitenin kendi prensipleri vardır. Bu Prensiplerin prensibi VAZİFE Plânı'nda saklıdır. İşte asıl bu nedenle zaman ve mekân'ın bağlayıcı gerçekliğinin üzerindeki bir gerçekliğin sahibi olan Vazife Plânı'ndan gelen kehanetler şaşmaz bir kesinlikle yerine gelirler.

Vazife Plânı'nın dışından gelen her kehanette "yerini bulmama" ihtimali giderek artar. Mesele budur. ■

Aranızdaki aşılmaz boşlukları doldurmak, birbirinizi, birbirinize rekabet edecek derecede sevgi tufanı içerisinde sarmaşdolaş görmekle olur. Sevgiden anladığımız mana, basit bir mana değildir. Her şeyden önce, gerçek bir sevginin teşekkül edebilmesi için, herkesin hakkıyla vicdan sesine kulak vermesi lâzımdır.

SADIKLAR PLÂNI

● Kitap İncelemesi ●

BEYİN, ZİHİN ve TIP: Charles Richet ve Fizyolojik Psikolojinin Orijini

Kitabın Yazarı: Stewart WOLF

Kitabı İnceleyen: Alan GAULD (Psikoloji Departmanı, Nottingham Üniversitesi)

Çeviren: Yasemin TOKATLI

Normal dışı fenomenlerin niçin araştırılması gerektiği ve nasıl bir ruhla araştırılması gerektiğinin en iyi örneği Richet'ninkidir.

CHARLES RICHEL (1850-1935) zamanının en ilginç Fransız bilimcilerinden, daha doğrusu en ilginç Fransızlardan biriydi. Bir bakıma şaşırtıcı ama bilebildiğim kadarı ile bu kitap, onun tam uzunluktaki ilk biyografisidir. Başlık belki de biraz yanlış yönlendirici. Richet arada bir fizyolojik psikolojiye zaman ayırmış ve bu konuda yazmış olmasına karşın, onun en iyi tanındığı çalışma alanı kesinlikle fizyolojik, hatta biyokimyasal idi ve bu çalışmanın gerçekten önemli kısımları, bedeninin sinir sistemi tarafından ayarlanan savunma davranışı denebilecek şey ile gevşek biçimde birbirlerine bağlı olmalarına karşın birbirlerinden son derece ayırdırlar. Prof. Wolf, Ric-

het'nin fizyolojik çalışması hakkında kendisi de benzer konuların birkaçını araştırmış birisinin otoritesi ile yazmış. Richet'nin fizyolojide başarılarının özellikle "beklenmedik şeyler bulma şansı motifi" olduğunu öneriyor (s.154) - tekrar tekrar diyor ki: "**Richet anormal olan ve takibinin önemli olduğunu düşündüğü umulmadık bir gözleme sabitlenmişti çünkü bu geçerli olan tahminlere uymamaktaydı ve... stratejik olduğu ortaya çıktı çünkü taze anlayışlara yol açmıştı.**" Richet fizyolojinin birçok alanında devrim yaratan birisiydi ama detaylı izleme işini, sonuçta başkalarının itibar kazanmasına yarasa da diğerlerine bırakıveriyordu. Durmaksızın sorgulayan zihni hemen yeni problemleri geçiyordu. Ger-

çekten desteklenmiş bir dizi deneyi yürüttüğünde -anafalaksis (terimi o bulmuştur), yani yabancı bir maddenin ikinci enjeksiyonunda artan hassaslık- bir Nobel ödülü aldı.

Richet'nin fizyolojiye olan katkılarının alanı, çeşitliliği ve sayısı en etkileyici şeydir. Bunları çıktı bağlamına yerleştirdiğinizde (Wolf'un kaynakçasına göre 743 adettir) sersemletici bir etki yapar. Richet psikoloji, psikopatoloji, ipnoz, psişik araştırma (metapsişğin isim babası ve yazarıdır), kalıtım yoluyla insan ırkının islahı, toplumsal sorunlar, pasifizm ve insanlığın geleceği hakkında yazdı; romanlar, şiirler, oyunlar, hatırat, hatta bir dünya tarihi yazdı. Esperanto'ya, kitap koleksiyonculuğuna, kaynakçalara ve uçan makinelere

merakı vardı. Birkaç süreli yayının editörlüğünü yaptı. Ve yine de balık tutma, yelkencilik, konuşmalar ve yolculuk heveslerini doyurma ve de iyi bir aile adamı olmaya zaman buldu. Hiç uyudu mu acaba diye merak ediyor insan.

Şüphesiz varlıklı olması, haklarında Wolf'un bir hayli bilgi toplamış olduğu varlıklı ve saygın bir aileden geliyor olmasının da yardımı oldu. Bazıları bilimsel itibar sınırlarında veya ötesinde olarak düşünülenler de dahil, geniş merak ve ilgi alanına dalmak için maddî güce sahipti. Bunların üç tanesi üstlerinde biraz daha durmayı gerektirmektedir.

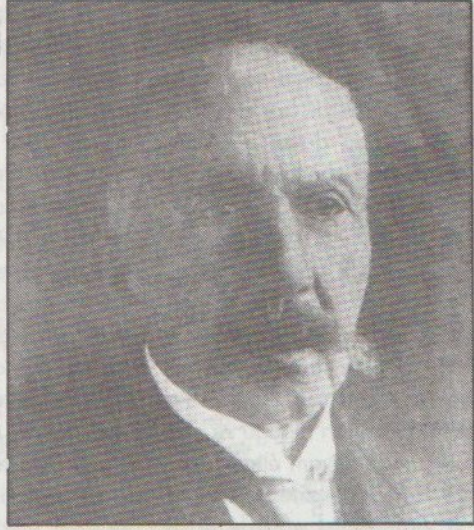
RICHET'NİN ÜÇ İLGİ ALANI

Birincisi, ipnoza olan merakıydı; 1875'te, daha Paris hastahanelerinde bir intern öğrenci iken bu konuda etkili bir makale yayınladı. Merakı bir mesmerci göstericinin performansı sayesinde uyanmıştı ve tercih ettiği metot "mesmerik paslar" idi. İpnozdan ziyade *provoke somnambulizm* den söz eder. Az çok, daha sonraları ipnozun bir karakteristiği olduğu düşünülen, daha çarpıcı fenomenlerin birçoğunu sağladı ve bunlar için karşılıklı rekabet hâlindeki girdilerin sakinleşmesi sayesinde ortaya çıkan beyin kabuğu merkezlerinin "otomatik aksi-

yonu" tarzında bir açıklama geliştirdi. Richet'nin öncü çalışması olmasaydı, üç yıl sonra ipnoz konusunun Charcot tarafından ele alınmaması ve ondokuzuncu yy'daki ipnotik hareketin bildiğimiz gibi gelişmemesi bir hayli mümkündür.

Richet'nin ikinci merakı uçaklar idi. Bu 1888'de, Paris Tıp Fakültesi'nde Fizyoloji profesörü olduğunda başlamıştı. Birçok ilk uçak tasarımcılarının aksine Richet tek kanatlı bir modeli savunmaktaydı. Yardımcıları Victor Tatin ve Louis ve Jacques Breguet kardeşlerle birlikte Richet, uzun yıllar boyunca birçok proje için zaman harcadı. İnsanlı uçuşu başarmayı kıl payı bir farkla Wright kardeşlere kattırdılar. Ancak Richet ve Breguet'ler kendi uçak-yapım şirketlerini oluşturmak üzere çalışmaya devam ettiler ve 1907'de helikopterin ilk biçimi olan bir aracın insanlı kalkışını başaran ilk kişiler oldular.

Üçüncüsü ise "metapsikoloji" (metapsişik) diye adlandırmayı tercih ettiği psişik araştırmaya olan ilgisidir. Bu merak kendini ilk kez

Charles RICHET

1884'teki (Wolf bundan yanlışlıkla 1874 diye söz etmektedir) *Revue Philosophique*'deki kart tahmin deneylerine uygulanan olasılık hesapları hakkındaki bir makalede göstermiştir; ki bu çalışma, Richet'nin çalışmalarının çoğu gibi, daha sonraki önemli gelişmelerin haberciliğini yapmıştır. Çok geçmeden Richet Londra'daki Psişik Araştırma Derneği'nin çalışmalarına derinlemesine daldı ve daha sonra, 1918'de bunun dengi olan bir Fransız derneği "Uluslararası Metapsişik Enstitüsü"nü kurulmasına yardımcı oldu. Fizik medyomlar ile birçok incelemeler yürüttü ve ortaya atılan belirli fenomenler için sonuçlandırıcı kanıtları edindiğine kani oldu. "Telepati" gibi (arkadaşı Frederic Myers'in icadıdır) günlük dile giren "ektoplazma" terimini

bulan da odur.

Sanırım Wolf, metapsikolojinin Richet'nin hayatında oynadığı rolü kabul etmesine karşın buna gereken önemi vermemiş. Richet'nin *Traite de Metapsychique* (1922) adlı kitabı 816 sayfa uzunluğundadır ve büyük sayıda makalenin yanı sıra bu konuya hasrettiği birkaç kitaptan sadece biridir. Hayatının son yıllarında bu alandaki bulguları ile daima taraftarı olduğu ve ona tutunmaya devam etmeye çabaladığı **beyin-zihin ilişkisine ait materyalist görüşle nasıl uzlaştıracağı sorusuyla uğraştı**. Wolfe metapsikolojiyle ilgili bölümlerde bir iki hata da yapmış. Örneğin, ünlü fizik medyum Eusapia Palladino'nun 1908'de Napoli'de onu araştıran komite tarafından afişe edildiğini söylüyor (s.58); halbuki tam tersi doğrudur -baştan beri şüpheli olan komite, medyumun **belirli fenomenlerinin gerçekliğine** ikna olmuştur.

Yine de Wolf bu alandaki küçük bir gizemi çözmüştür; yani sayısız kitap ve makalede Pierre Janet tarafından meşhur edilen ve Richet'nin de incelediği ünlü çok kişilik ve durugörü denegi Le Havre'li

Leonie (Madam B.)'nin kimliğini. Richet'nin notlarındaki bilgilerden tahminle kadının soyadının "Boulangier" olduğu görülmektedir (s.61).

Richet'nin bu tartışmalı alanlardaki araştırmalarının en dikkate değer yanı çıkardığı sonuçlar ve çıkarımları değil de (ancak bunlarda da ilgi çekici noktalar yok değildir), onu araştırmaya teşvik eden **düşünüş tavrıdır. Capcanlı merakını ve macera duygusunu hiç yitirmemiştir**. Yukarıda da belirtildiği gibi olası anormal gözlemler için hep **tetikteydi ve bu tetikte duruşu** ona birçok kez kat be kat kâr sağlamıştır. Ama her şeyin de üstünde entelektüel bütünlüğe değer vermekteydi ve en sonunda bunun hüküm süreceğine inanıyordu. Wolf'un dediğine göre (s.141) bir keresinde metapsikolojiye destek verdiği için alaya alındığında "yirmi yaşındayken, ipnozla meşguliyetinin geleceğini riske sokacağını söyleyen babasına verdiği cevabı veriyordu: **Kişi gerçeği söyleyerek geleceğini riske sokar mı?**" Geleceği hiçbir zaman tehlikede değildi. Yüksek sesle konuşmaya cesaret etmişti **çünkü sözde okült veya normalötesi fenomenlerin, diğer bütün şaşırıcı fenomenler gibi incelenmesi gereken bilinmedik fenomenler olduğunu düşünmekteydi**. Onu yolundan çevirmek isteyenleri "Siz uçakların uçuş olasılığını da inkâr edenlersiniz" yorumu ile geri çevirmişti. **Normal dışı fenomenlerin niçin araştırılması gerektiği ve nasıl bir ruhla araştırılması gerektiğinin en iyi örneği Richet'ninkidir**.

Wolf'un kitabını okumadan önce Richet hakkında belirli miktarda şey öğrenmiş olmama ve onu tanıyan kişilerle konuşmuş olmama rağmen, faaliyet ve merak alanlarının tamamı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bunların hepsini, Wolf'un yaptığı gibi sistemde açık ve yansız biçimde sunmak ve ortaya çıktıkları arka plânı belirtmek; bir hayli akademisyenlik ve çok emek isteyen zorlu bir çalışmadır. Eğer amaç okuyucunun belirli bir insana olan merakını tekrar uyandırmak ve tekrar yazmalarına dönüp bakma eğilimi yaratmak ise, bu kitap bütün testleri geçmekten de fazlasını gerçekleştiriyor. ■

(Kaynak: *Journal of Scientific Exploration*, Bahar 1995, Cilt 9, Sayı 1)

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD) KONFERANS DUYURUSU

29 ARALIK İçsel Özgürlük

Fulya AYKAÇ

Saat: 15.00-17.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devam)

Bağırır, ses yok, işitmiyorlar, sonra evinin etrafında dolaşiyor. Artık evinden de kurtuluyor. Zaman geçer, fakat dünyadan ayrılmıyor ki! Biraz daha zaman geçer. Oraya yavaş yavaş bir adaptasyon başlar. Adaptasyon başlayınca tabiatıyla dünyadan irtibatını keser. Bunlar doğru müşahedeler. Ben bunların aleyhinde değilim. Fakat bu şekilde değil. Tekrar edeyim.

Bu adamın farz edelim dünyada birtakım teamülleri vardı. Operaları, tiyatroları çok sevdi. Ama parası yoktu, gidemedi. Şimdi meydana boş bulur. "En meşhur opera nerede?" "Milano'da." Hadi Milano'ya gider, sonra sinemalara gider, baleye gider, kabareye gider. Dolaşır durur. Ormanları severse, ormanlara gider, gezer. Dünyada dolaşır, seyahat eder durur. Sonra yavaş yavaş dünyadan da kurtulur. Ondan sonra daha yukarı çıkar. "Şu Ay'ı görüyordum, yıldızları görüyordum, şunlara gidemedim. Bir gideyim ne var?" diye Ay'a gider. Ay'da seyahat eder, ondan sonra Merih'e gider. Velhasıl böyle dolaşır durur. Madde içinde maddesi yuvarlanır.

Şimdi buna ait klâsik ispiritlerin bu kanaatini tebaruz ettirmek için, ortaya koymuş oldukları bir-iki misali arz etmişim. Bunlardan birisi Allan Kardec tarafından yazılmış bir kitapta bulunmaktadır. Allan Kardec dahi bir adamdır. Onu tenkit etmek için bunları söylemiyorum. Bu

işin dahisidir. Yani dogmatik bir materyalin yapıldığı bir asırda, bu adam ispiritizmanın iptidai dahi olsa, mevcudiyetini ortaya atan bir tebliğle ilerleyen bir adamdır. Benim aklıma, katiyen onu tenkit etmek gelmez. Yalnız, bu çok basit ve iptidaidir. Böyle olması lâzım.

Medyomluğun klâsik tarifi şöyledir: Masa oynatmalarında, eller masaya konduğu zaman (klâsik ispiritler böyle izah ederler) masayı hareket ettirecek ruh gelir. Hatta, Allan Kardec bunu şöyle tarif eder: "Bazı ispiritler zannederler ki Ruh masaya gelince, hemen bu masanın ayaklarını yakalar ve başlar oynatmaya. Böyle şey olmaz. Ruh öyle yapmaz. Nasıl yapar? Ruh masaya gelir. Uzaktan, kendi enerjisinden (aurasından) masaya emanasyonlar göndermeye başlar. O emanasyonlar bir sahada (galiba elektromanyetik bir saha demek istiyor) teşekkül eder ve masayı o aura (o emanasyon) oynatmaya başlar. Bilahare eliyle falan değil. Keza medyom eline kalemi aldığı zaman kâğıdın üzerine otomatikman yazmaya başlar."

Zannetmeyin ki, der, ruh gelir medyomun kolunu tutar, yazdırır. Öyle değildir. Sağ tarafında veya sol tarafında durur ve o emanasyonlarını gönderir. Emanasyonlar gider. Kolla irtibat peydah eder ve kolu tahrik eder. Yani bizim anladığımız, elektromanyetik bir saha teşkil ediyor. O elektromanyetik sahaya kol otomatikman yazıyor. Bunların hiç birisi ne ilmidir, ne de

*Teamül: Eğilim
Emanasyon: Işınım*

*Tebaruz etmek: Görünmek
Peydah etmek: Meydana çıkarmak*

İptidai: İlkel

müşahedeye uyar. Onlar doğru. Yalan söylemiyorlar. İşte böyle. Fakat nasıl oluyor bu? Oluyor.

ÖLEN VARLIĞIN İLK İZLENİMLERİ

Deminki şeyi izah edelim: Ölen bir insan nasıl olur da kendisini, kendisinin yanında görüyor, cenaze merasimine iştirak ediyor? O insan ki Ruh hâline geçtikten sonra, artık dünya ile olan bütün irtibatını, bütün sempatisini kaybetmiştir. Dünya maddelerinin hiç birisiyle ne bir şey alabilir, doğrudan doğruya vibrasyon alabilir, ne de vibrasyon verebilir. Nasıl oluyor da cesedini görüyor? Gayet basit.

Siz rüya gördüğünüz zaman kendinizi, komşunuzun bahçesinde elma koparıırken görebilirsiniz. Acaba bedeniniz o sırada komşunuzun bahçesinde elma koparmakla mı meşgul? Hayır. Yatağınızda mışıl mışıl uyuyorsunuzdur, haberiniz yok. Bedeniniz o sırada yataкта yatmaktadır. Siz bedeninizi görüyorsunuz. Bedeninizle beraber elma ağacındasınız. Elma ağacının altına düşebilirsiniz, elma koparırsınız, koparamazsınız vs. Mütemadiyen bir mücadele. Yani bedeninizin daima faaliyetini görürsünüz. Bununla beraber bedeniniz yataktadır. Hiçbir faaliyeti yoktur. O hâlde, ne görüyor? Bu tamamıyla sizin ruhunuzda yaratmış olduğunuz (imajinasyon melekenizle yaratmış olduğunuz) imajın, doğrudan doğruya kendinize maletmiş olduğunuz imajın, kendi yaşamınızdaki bir ilkesidir.

1. ya 2. görüşmemizde arz ettiğim gibi, Ali bey ile İzmirli Dr. Muhittin Adam bey hikâyesindeki hadiseyi hatırlatırım. Ali bey yatağında yatıyor ama gece yatağından kalkıyor. Düşünmeye başlıyor. "Ben Muhittin Bey'in evine gittim" diyor. Kalkıyor, şunu yapıyor, bunu yapıyor. Ta İzmir'e gidiyor; aralarında iki bin km mesafe var. Adam'ın apartmanının önüne geliyor. Merdivenleri çıkıyor. Mümkün değil... Muhittin bey onu görünce, "Ohh", falan der demez kaboluyor.

Şimdi bütün imajları görürken eczacı Ali bey (tamamıyla hayatta, yaşıyor) yatağında yatan bedeniyile meşgul değil. Zaten onu bir anda görse ötekini kaybeder. Artık onu unutmuş.

Hulûl etmek: Girmek

Rüya görüyor ama rüya değil. İradesi kaybolur. Bütün bu seyahat durur ve kendisi yatağına döner. Onun gördüğü gibi, Muhittin bey de görüyor. Demek ki, hakikati bildiren bir şey var. Neyle görüyor? Bedeni ile görüyor. Muhittin Adam; ama adamcağızın bedeni yatıyor. Orada artık. Yani ispiritizmanın hatırı için, adam orada yattığı hâlde, mutlak burada mı diyelim? Böyle bir şey yok. Bu nedir? Bu imaj eczacı Ali beyin yarattığı imajinasyondur. Bu imaj yaratılmıştır ve iradî yaratılmıştır. Kasten yaratılmıştır. Ben gideceğim diyor. Onun gideceğim demesi fezada esirî maddelerin yardımıyla husule getirilmiş bir sahanın (bir elektromanyetik sahanın) irade kuvvetiyle şuurlu vibrasyonlar yaratmasıdır. Maddenin, çok süptil maddenin, bir enerji potansiyeli hâlindeki enerji kaynağının doğrudan doğruya, şiddetli ihtizazlarının teşkil etmiş olduğu o elektromanyetik sahaya tesir ettirmesi suretiyle götürüyor ve kendi ruhunda da aynı imajı yaratıyor. Çünkü kendi ruhu onu takip ediyor.

OTOMATİK İMAJLAR

Şu hâlde, kısaca misaller verdikten sonra, yeni ölen adama dönmek istiyorum. Ölen adam, yani maddesinden ayrılmış olan adam aynı imajları ruhunda taşıyor. Bu imajlar nedir? Evvelâ kendisinin otomatik imajı vardır. Rüyada gördüğünüz bir imaj gibi. Kendisini hâlâ yataktaki vaziyetiyle düşünüyor. Yataktaki vaziyetini, evini, yaşadığı yeri görüyor. Tıpkı rüyada bir insanın kendisini komşunun bahçesindeki elma ağacında görmesi gibi. Ondandır o otomatikman gidiyor. O hâlde öldü. Ayrıldı, ölüm mefhumu kendisinde yok ama otomatikman o var artık.

Herkes öldükten sonra cenazesini takip etmiyor. Fakat böyle bir fikri olanlar da, "Mezara gitmem lâzım" dediği anda yola çıkıyor. Mademki mezara gitti, gömülmek lâzım tabii. Mezara ziyaret etmek için götürmediler. Çukura giriyor. Hep bu imajları kendisi yaratıyor. Çukura girdikten sonra üzeri kapanıyor. Korkmaya başlıyor. Bu imajların içinde, ambale olmuş vaziyette. Tabii bu ruhun hâline göre değişiyor. Şimdi o anda (imajları yaratırken) bir medyum

bununla irtibat hâline geçerse derhal o med-
yomun hüviyetine giriyor. Demin arz etmişim.
Yani o medyomun ruhu ile irtibat hâline geçiyor.
Kendisinde mevcut olan bütün imajlarıyla giri-
yor.

Medyom onu nasıl görüyor? Benimle irti-
bata nasıl geçer? Ruhî hayatımla beraber beni
idrak ediyorsa, o da burada yaşamaya başlı-
yorsa, medyom da (yani bütün imajlarla bera-
ber) onun ruhuna hulûl ediyor. Hulûl edince
medyom onu nasıl görüyor? Tamamıyla cena-
zesinin arkasına düşmüş, zavallı biri. Ona soru-
yorlar. "Sen kimsin?" "Beni kimse tanımıyor" di-
yor. Hemen medyom bunu yazıyor, söylüyor.
Yahut tekrar tekrar anlatıyor. Allan Kardec de
bunu bir müşahede olarak alıyor. Dikkat buyu-
rursanız müşahede tamam.

Demek ki bundan çıkan netice: Bedenini
kaybetmiş bir ruh hiçbir vakit (insan ruhu) ken-
disiyle irtibat peydah etmedikçe, dünyada bir
mevcudiyet eseri dahi yoktur. Bu gayet mühim-
dir. Üzerinde durulması gereken bir nokta var.
O da şu: Tarih boyunca inanılmış itikatlar var-
dır. Evi cinler basmış, ondan sonra insanı cin
çarptı, hortlak geldi vs. İtikatler, kanaatler var-
dır. Bu kanaatlerin hiç biri vaki değildir. Ne cin
çarpar, yani cin gelip, insanın başına tokmak
vurmaz; ne de insanı boğar. Hortlak hâlinde ge-
lip insana en küçük bir fiske dahi vuramaz.

TEKİNSİZ EVLER

Perili ev diyorlar. Biz buna perili ev demi-
yoruz. Tekinsiz diyoruz, hakikaten karışık evler-
de birtakım tezahürler oluyor. Biz bunu inkâr et-
miyoruz.

Meselâ Fransa'da karışık bir ev var. Deh-
şetli, muazzam bir gürültü var. Fakat sadece
evin bir odasında. Gece uyku uyumanın değil,
odaya girmenin bile imkânı yok. Odaya kim
girse, kafasına bir şey çarpıyor.

Meselâ yerden bir şey kalkıyor çarpıyor.
Bir şey, bir varlık görülüyor. Yalnız o sırada
uzmanlardan bir tanesi bulunuyor. Bakalım bu
iş yapan kimmiş. Uzman cevap alamıyor. Di-
yorlar ki: "Herhalde gayet korkunç bir varlık.
Cevap verecek hâli kalmamış." Hakikaten öyle-
dir. Çok geri varlıklar konuşamaz. Tebliğ vere-

Vaki: Olan, olmuş

mez. Hiçbir şey yapamazlar. Azgın, kudurmuş
deliler gibi. Onun üzerine, görücü bir medyom
buluyorlar. Bakıyorlar, medyom derhal bir kriz
hâline giriyor. "Ne var, ne oluyor?" diyorlar.
Korkunç, cani bir adam. Gözleri kan çanağı gi-
bi açılmış. Yırtık, pırtık bir hâlde, elinde de bir
bıçak var. Bıçağın üzerinde mütemadiyen kan
damlıyor. Onun üzerine iki tane polis geliyor.
Polisler inanmıyorlar; küçük bir tartışma, sen çı-
karsın, ben çıkarım diye. Merdivenin ortasına
doğru geldiği zaman, adamın midesi bulanı-
yor. Biraz daha bulanıyor, kalkıyor. Derken, şa-
ak diye bir ses! "Aman ne oluyor?" derken, par-
mağının izi kalmış. Adam tokadı öyle bir yemiş
ki, yanağı kıpkırmızı olmuş. Vazgeçiyor tabii.
Aklını oynatacak.

Bu vaka yalan değil. Dikkat buyurulursa,
"Hayır, olmaz efendim" demiyor. "Olur" diyo-
ruz ama bu öyle değil. Yani o polisin zannettiği
gibi, zavallı kabadayılık yaptığına hatta etti.
Adam farkında değil. Aslında polis tokadı kendi
kendine attı. Şimdi orada o odada elektroman-
yetik bir saha var. Cani ölmüş olabilir. Şurası
muhakkak ki, anî (şiddetli bir ölüm) ölüm vaki
olan bir yerde ekseriya elektromanyetik bir saha
vardır. Her şiddetli ölümün olduğu yerde bu sa-
ha vardır.

Çünkü normal bir bedenden, ruh ayrılışı
vardır. Bir de zoraki kopanlar (irtibatlar) vardır.
Birbirinden kopan, hayatiyet dediğimiz bu irti-
bat, o sahada az çok kudretli bir elektromanye-
tik saha oluşturur. Eğer bu varlıklarda doğaüstü
birtakım şiddetli maddî vibrasyonlar husule ge-
tirecek hisler varsa; intikam, kin, bilhassa düş-
manlık, intikam dediğimiz his varsa, bu o kadar
maddîleşir ki, oraya giren bazı insanlar bunlar-
la karşılaşır ve aırlar. Şimdi o sahada böyle bir
şey anî bir ölümle oluşmuş olabilir. Orada elekt-
romanyetik bir saha vardır. O evde, o sahada,
kinetik tezahürü husule getirebilecek (madde
verebilecek) şekilde bir varlık girerse, o zaman
o gürültüler olur.

Vücudunda ona madde dışı bir varlık gir-
mezse, hiçbir şey olmaz. Onun için bakarsınız
karışık bir ev. İçinde bar bar bağıriyor. 4 tane
kiracı girmiş. Hepsisi yalan söylemiyor ya! Tabii
birçok yalanlar söyleyenler de var tabii. Uydu-
rurlar... biri beş yaparlar. O ayrı hikâye.

(Devamı Gelecek Sayıda)

HAFIZANIN güçlendirilmesi için de Dr. Lozanov müzikten yararlanmışır. Bunun için Barok müziğin ağır ritim de olanlarını kullandı. Bu tür müziklerde ritim dakikada 60 kadardır. Böyle

bir müzikle beden sakınleştirilmekte, öte yandan zihnin pasif hâlde bulunan potansiyeli ortaya çıkma olanağına ulaşmaktadır.

Aslında, müziğin zihnin rezervlerini ortaya çıkarmada kullanılması fikri eski Trakya kültüründe Orfe'ye kadar iner. Orfe aynı zamanda müziği canlıların cezbedilmesinde kullanıyordu. Bu şekilde öğrenci sakin öğrenme hâline girdiği zaman ona öğretilcek materyali vermenin en iyi şekli; "ritmik sunma" olmaktadır. Yani materyalin anlamlı parçalara bölünerek, belirli bir ritimde öğrenciye sunulması. İşte bu esaslardan hareketle Dr. Lozanov beden ve zihin ritimleriyle senkronize olabilen özel bir ritim buldu. Uykuda öğrenmede olduğu gibi; öğretilcek materyali kısa fragmanlara ya da deyimlere (ifadelere) böldü. Bunların her birini sekiz saniyede bir okunacak şekilde ayarladı. "Uykuda öğrenme" yönteminde de buna benzer bir işlem yapılıyordu: Beş dakikalık bir bilgi paketi bir gecede 36 kez yineleniyordu.

Yukarıda söz konusu edilen, öğretilcek materyalin yavaşlatılarak sunulması konusu; UCLA araştırmacılarından Dr. Willard MADSEN tarafından da etüt edilmişti. Madsen'in araştırma sonucuna göre; **zekâ düzeyi düşük çocuklarda bile (normal zekâlı arkadaşlarına göre) yüksek düzeyde performans görülmüştür.**

İÇSEL POTANSİYELİN DIŞA ÇIKARILMASI

Öğrencilerini gerilimden kurtarmak için, Lozanov onlara derin gevşeme egzersizleri yaptırırdı. Bu çerçevede, onlara yükseltgenmiş konsantrasyon için "Raja Yoga Solunumu" öğ-

TELKİN BİLİM

Sheila OSTRANDER, Lynn SCHROEDER
Çev: Selman GERÇEKSEVER

ve

S
Ü
P
E
R

Ö
Ğ
R
E
N
M
E

(Geçen Sayıdan Devam)

retirdi. Öğrenciler, söz konusu gevşeme sırasında beden ve zihin ritimlerini yavaşlatan özel müzik dinliyorlardı. Bu öğrencilere ertesi gün uygulanan testte son derece başarılı oldukları görülmüştür. Kendilerine öğretilen hemen hemen her şeyi hatırlayabilmişlerdi. O kadar ki, hafızalarının kontrolünü âdeta ellerine geçirmiş görünüyorlardı. Bunun için uyumadılar ya da ipnotize edilmediler. Öğrenciler tüm zaman boyunca tam uyanıklıktaydılar ve her şeyin farkındaydılar. Tüm bunlardan anlaşılmalıdır ki, (Lozanov'un için başında da tahmin etmiş olduğu gibi) süper hafıza çalışmalarıyla genellikle "uyanıklık" zenginleştirilmiş oluyordu. **Hatta öğrenciler o kadar alıcı duruma geçiyorlardı ki, derslerine giren öğretmenlerinin bile psikolojik durumunu, hangi hâl içinde karşılarında bulunduğunu algılayabiliyorlardı.** Örneğin, öğretmen depresyon hâlinde sınıfa girdiyse ya da öğrencilerinin öğrenmede zorluk çektikleri/chekecekleri peşin yargısıyla hareket ediyorsa, öğrenciler bunu algılayabilmektedirler. Bu da onların başarılarını olumsuz yönde etkilemektedir. Bu neden-

le, öğretmenin olumlu (+), otoriter ve takviye edici bir atmosfer yaratması bu sistemde önem kazanmaktadır. Hatta öğretmenin şu ya da bu türden mimiklere sahip olması öğrencinin motivasyonu ve kendine güveni açısından kayda değer bir husus olarak karşımızda bulunmaktadır. Kısaca öğrenci-öğretmen ilişkisi bu sistemde küçümsenmeyecek, göz ardı edilemeyecek bir husustur.

Lozanov, 1960'ların başlarında yayınlanan bir makalesinde, "suggestopedia" t(*) eknisiyle bir kimsenin hafızasını %50'den fazla arttırabileceğini söylüyordu. Bu açıklamasından kısa bir süre sonra kendisine sorulan bir soruyu yanıtlarken, gerilimden arındırılmış bu öğrenme sistemiyle bir ayda bir yabancı dil öğrenmenin mümkün olduğunu; yaşlı, ihtiyar, zeki ya da ağır öğrenen herkes için bu durumun geçerli olduğunu açıkça belirtiyordu. Tüm bunlara ek olarak sistem, sağlığın olumlu yönde gelişmesine katkıda bulunup, gerilimle ilgili rahatsızlıkların da giderilmesinde yardımcı oluyordu.

Lozanov bu açıklamalarıyla ister istemez kuşkucuların dikkatlerini ve meraklarını da üzerine çekiyordu. Hatta böyle bir şeyin mümkün olamayacağından hareketle, kendisine karşı saldırıya geçenlere bile rastlanıyordu. Bir zamanlar bu peşin hükümlü gruplardan birisi Bulgar Hükümeti bünyesindeki resmî bir grup olmuştu. Bunlarla Sofia Oteli'nin büyük salonlarından birinde bir toplantı kararlaştırıldı. Kendi üzerlerinde metodu uygulamada başarılı olmadıkları takdirde bu işi kökünden ortadan kaldırmaya karar vermişlerdi. Salon, tekniğin şartlarına uygun hâle getirildikten sonra, öğretmen şu sözlerle uygulamaya başladı:

"Gevşeyin. Hiçbir şey düşünmemeye çalışın. Ben okurken, sadece müziği dinleyin." Ertesi gün, grubun üyeleri hiçbir şey öğrenmedikle-

Beyin dalgaları dinlendirici ve rahatlatıcı alfa düzeyinde seyrediyordu. Öğrenciler bu yöntemle baş ağrılarından kurtulduklarını da sevinerek ifade ediyorlardı.

Lozanov'a göre, bir kez zihni açmasını öğrendiğiniz zaman, hatırlama kapasitesi hemen hemen sınırsız görünmektedir.

rinden emin olmalarına rağmen, hatırlıyorlardı. Kendilerine test uyguladıkları zaman, gördükleri ki; bir gün önceki iki saatlik derste gördükleri 120-150 sözcüğü okuyor, yazıyor ve konuşuyorlardı. Aynı şekilde gramer kuralları da hiç sıkıcı olmadan absorbe edilmişti. Hâlâ bir şey öğrenemediklerini düşünmekte ısrar etmelerine rağmen birkaç hafta sonraki yoklamada hiç bilmedikleri dili akıcı olarak hatırlıyorlardı. Bu özel teftiş grubunun üyeleri resmî raporlarını nasıl yazmışlardır dersiniz?

Bildiği gibi, Bulgar Eğitim Bakanlığı

(*) Suggestopedia: Telkinbilimin eğitim ve öğretime uygulanması.

1966'da Telkinbilim Enstitüsü bünyesinde "Suggestopedia" merkezinin kurulmasına izin vermişti. Bu merkezde 30'u aşkın mühendis ile tıp ve eğitim uzmanı hem lâboratuvarlarında fizyolojik ve tıbbî araştırma yapıyor, hem de "suggestopedia" yöntemiyle eğitim ve öğretime devam ediyorlardı. Bu araştırmaları aynı zamanda süper hafızayı ve hızlı öğrenmenin esaslarını da kapsıyordu. Söz konusu yöntemle öğrenim gören enstitüden mezun olanlar belirli zaman aralıklarıyla tekrar tekrar enstitüye geri çağırılarak kendilerine değişik testler uygulanıyordu. Bunlardan amaç, ne kadar unuttuklarını görmektir. Sağlık durumlarındaki düzelmeler hâlâ devam ediyor muydu? Aslında bu insanlar sadece hızlı öğrenmekle kalmamışlar, aynı zamanda unutmamışlardı da... Altı ay sonraki hatırlamaları hâlâ %80 dolaylarındaydı. 22 ay sonra öğrendikleri yabancı dili tutuksuz olarak konuşmaya devam ediyorlardı. Bunun paralelinde hatırlama %57'lerde devam ediyordu. Tüm bunlara ek olarak öğrenciler duygusal yaşantılarında ne kadar düzelmeye geldiğini ifade etmekten kendilerini alamıyorlardı.

Günlük işlerinden çıkan erkek ve kadınlar da bu kurslara katılmışlardı. Bir günlük yorgunluktan sonra bu teknikle bir şeyler öğrenmeye geliyorlardı. Bu yorgunluğun üstüne başağrıları da cabası... Bu öğrenciler, kendi ifadelerine göre, "Meditasyon celselerinden sonra kendilerini çok dinlenmiş ve şahane..." hissediyorlardı. "Ağrı diye bir şey yok. Ne fiziksel, ne de zihinsel olarak yorgun hissetmiyorsunuz." Öğrencilerden alınan ölçümler belirli yoga meditasyonlarında alınan ölçümlere benzer değerler arz ediyorlardı. Beyin dalgaları dinlendirici ve rahatlatıcı alfa düzeyinde seyreliyordu. Öğrenciler bu yöntemle baş ağrılarından kurtulduklarını da sevinerek ifade ediyorlardı.

Telkinbilim kökenli bu araştırmalar ilerle-

Yöntem, çocuğun zihinsel güçlerini sadece daha çok hızlandırmakla kalmıyor, aynı zamanda yaratıcılığı ortaya çıkarıyor ve öğrenmeyi zevkli hâle getiriyordu.

dikçe, şu soru Lozanov ve arkadaşlarının zihinlerini meşgul etmeye başladı: **Acaba zihin bir kez genişlemeye başlayınca, bu nerelere kadar gider?** Bunun için gönüllülerden sınıflar oluşturuldu. Bir Fransızca ders kitabı esas alınarak, bir dersten öğrencilere 500 yeni sözcük verildi. Hemen sonra bir test ve üç gün sonra başka

bir test verildi. Sonuçlar "şahane" görünüyordu:

"Tüm sözcükler öğrenciler tarafından alınmıştı." diyordu Dr. Lozanov.

Şimdi "hızlandırılmış öğrenme" kurslarında insanlar bir günde ortalama 80-100 sözcük öğrenebilmektedirler. O zamanların dünyanın en büyük dil okulu "Berlitz" diyordu ki, "Yoğun bir kursta birkaç günde 200 sözcük öğrenmek başarılı olarak kabul edilirdi." Ne yazık ki, bu tür kurslarda "unutma oranı" küçümsenmeyecek kadar yüksek olmaktadır.

Sofya'da "Telkinbilim ve Parapsikoloji Enstitüsü"nü kuruluşundan sonra yöntem üzerinde yapılan revizyonlarla 1974'e kadar öğrencilere günde 1000, 1977'e kadar da 1.800 sözcük öğretilmeye başlanmıştı. 1977'de Dr. Lozanov'un bir raporuna göre, bazı testlerden alınan sonuçlarla bu rakam günlük 3000'e kadar çıkmıştır. Tüm bu araştırmalardan sonra ortaya çıkan başka bir gerçek de, bu yöntemin "uykuda öğrenme"deki tekrarlarından çok daha az sayıda tekrara ihtiyaç göstermesiydi. Ayrıca daha kısa sürede çok daha fazla enformasyon öğrenilmekteydi.

Peki, bu duruma göre zihin potansiyelinin en son sınırları ne olmaktadır? **Lozanov'a göre, bir kez zihni açmasını öğrendiğiniz zaman, hatırlama kapasitesi hemen hemen sınırsız görünmektedir.** Bunun kesintiye uğradığı bir nokta hemen hemen yok gibi...

Bilimsel telkinbilim ile eskiden beri ilgilenenler sadece Bulgarlar olmamıştır. Sovyetler Birliği de telkinbilim* konusuyla çok eskilerden

beri ilgilenmekteydi. KUŞKUSUZ BUNA BAĞLI OLARAK hızlı öğrenme sistemleriyle... Bir ara (1. Dünya Savaşı'ndan sonra) cahil halk kitlelerini endüstrilemiş batı toplumlarının düzeyine süratle çıkarmak için bu yolu denediler ve bu gayretlerin uzantısı olarak Sovyetler'in sürdürdükleri araştırma alanında da "relaxopedia", "hypnopedia" ve daha sonraları da "sleep-learning" ve "hypnosopedia" gibi terimler türedi. Buna rağmen, şimdi onların en iyi öğretim merkezleri "Bulgar Telkinbilimi"ni kullanmaktadırlar. Bu çalışma ve uygulamalarla Bulgaristan ve Sovyet sınırlarını aşan "hızlandırılmış öğrenme" günümüzde Almanya'ya ve Macaristan'a yayılmış durumdadır.

DEVİRİMSEL BİR ADIM MI?

Zihin rezervlerinin açılması esasına dayanan Dr. Lozanov'un bu yöntemi 1976 yılı itibarıyla Bulgaristan'da 17 resmî okulda uygulanıyordu. Hemen hemen herkes 2 yıllık materyali 4 ayda öğreniyor, çocuklar okumayı birkaç günde söküyorlardı. Öğrenme, eğlenceli ve yaratıcı hâle getirilmişti. Başarısızlık söz konusu değildi. Tüm bunlara ek olarak, bazı çocukların

rahatsızlıklarının ortadan kalktığı da gözlenmiştir.

Bulgaristan'da hızlandırılmış öğretim konusunda olup bitenleri yerinde izlemek amacıyla New York, Lehman Koleji'nden Dr. Cecilia ziyaret ettiği okullarda (kendilerine bu yöntemle öğretilen) 9 yaşındaki öğrencilerin büyük bir istekle cebir problemlerini çözmeye çalıştıklarını izledi. Aslında bu çocukların önlerine konan problemler üçüncü sınıf düzeyinde şeylerdi. Birinci sınıftakilerin 4 ayda akıcı okumayı başardıklarını, üçüncü sınıf düzeyindeki hikâyeler üzerinde tartışma yaptıklarını izledi. Bu okullardaki öğrencilerin iki yıllık müfredatı dört ayda aldıklarını gördü. Raporunda, "İnanılmaz bir olay..." diyordu. Sonra haklı olarak sordu: "Peki başaramayanları ne yapıyorsunuz?" Aldığı yanıt, "Başaramayan yok ki..." olmuştu.

Bu tür küresel eğitim insanın yeteneklerini olduğu gibi harekete geçiriyordu. Yöntem, çocuğun zihinsel güçlerini sadece daha çok hızlandırmakla kalmıyor, aynı zamanda yaratıcılığı ortaya çıkarıyor ve öğrenmeyi zevkli hâle getiriyordu. ■

Kaynak Eser: "Super Learning",
Sheila Ostrander, Lynn Schroeder

BİLYAY'DAN DUYURU

Vakfımızın Başkanı Sayın **Ergün ARIKDAL**, **HBB televizyonunda** 14.00-16.00 arasında yayınlanan "**2'den 4'e**" programında, her Salı günü yaklaşık saat 15.20'de yayına giren "**Merak Ettikleriniz**" köşesinde, değişik konularda sohbet ederek, sorularınızı cevaplıyor.

Ayrıca, **105.6 META FM**'de her Perşembe saat 14.00-16.00 arasında yayınlanan "**Soru-Cevap**" kuşağında da sorularınızı canlı yayında cevaplamaya devam ediyor. **Bu programlara katılmanızı diliyoruz.**

META FM: Tel:(0212) 252 79 55-249 34 45 Fax:(0212)252 61 25
HBB TV:Tel: (0212) 281 14 58-59

META FM
105.6

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU

DİNLEYİNİZ
DİNLETİNİZ...

UZAY YİNE GÜ

Selman

Son günlerde yine uçandırelerle ilgili olayları sıkça işittik. Konuyla ilgili tartışmalar Ekim ayının son haftası içinde Sovyetler Birliği'nde yaşanan bir olayla yeniden alevlendi.

TV-2'de yayınlanan bir haberdan öğrendiğimize göre Orta Asya'da bir şehrin parkına inen bir UFO'dan dev yaratıklar çıktı. Etraftakiler sağa sola kaçıştı. TV haberinin ifadesine göre UFO'dan çıkan ve üç metre kadar boyları olan "yaratıklar" orada bulunan küçük bir çocuğa "ateş açtılar(?)". Bu nasıl ateş ise, çocuk birden gözden kayboldu fakat UFO uçup gittikten sonra tekrar ortaya çıktı.

Daha sonra, bildiğiniz gibi, bir Türk pilotunun UFO gözlemi basına yansıdı ve ekranlara geldi. Gözlem raporunda kaptan pilot Selahattin Sivri büyük bir içtenlik ve uzun yılların verdiği uçuş tecrübesinin rahatlığıyla gördüklerini (ikinci pilot ve uçuş mühendisiyle birlikte) anlatıyordu. TV-1'de yayınlanan ifadesinde kaptan pilot S. Sivri söz konusu objeyi Yugoslavya üzerinde gördüğünü ve yanındaki arkadaşlarıyla birlikte on beş dakika süreyle izlediklerini belirtiyordu.

Esasen, her ne kadar resmen yayınlanmadıysa da yıllardan beri pilotlar, hatta astronotlar UFO'ları görmekteydiler. Bu gözlemler konuyla ilgili literatüre geçmişti. Özellikle Japon pilotların ilginç UFO gözlemleri vardır. Bunların bir kısmı dergimizin ve şu anda yayınlanmayan Planet dergisinin eski sayılarında yayınlanmıştı.

Hatırlayacağınız gibi, UFO haberleri yıllarca önce Niğde-Aksaray olaylarıyla bir kez daha alevlenmişti. Bu nedenle biz de bu kısa girişten sonra, Niğde-Aksaray olaylarını hatırlayarak bu yazı dizimize başlıyoruz.

Aralık 1981 ortalarında Niğde'nin Aksaray ilçesinde oturan bir kısım vatandaşların gökyüzünde ışık saçan bazı cisimler gördüklerini belirtmelerıyla birlikte içinde bulunduğumuz yılın başından itibaren uçandıreler konusu yine gündeme gelmiş bulunuyordu. Önce Niğde'de, daha sonra Havsa, Edirne, İzmir, Edremit ve İstanbul'da izlenen bu objeler günlerce kamuoyunu ve bilim adamlarımızı düşündürdü; gazete, rad-

yo ve televizyondan bildiğimiz gibi çok değişik yorumlara neden oldu.

Yüzlerce tanık, gördüklerinin uçandıre olduğunu iddia ederken, bilim adamları da görülen cisimlerin önce uydu olduğunu, daha sonra da gözlemcilerin meteor veya Venüs gezegenini görmüş olabileceklerini açıkladılar. Aksaraylı bazı köylüler bir tarlada o güne kadar hiç rastlamadıkları kireç taşları bulmuşlardı. Bu kireç taşları da basında çeşitli yorumlara neden olmuştu.

UÇANDAİRE GÖREN JIMMY CARTER, UZAYLILARA MESAJ YOLLADI

"Biz insanlar kendi aramızda millet ve devlet olarak bölünmüş olmakla birlikte, bu devletler hızla tek bir uygarlık hâlinde birleşme yolundadır. Bu uzay aracını yapan Amerikalılar, dünyada yaşayan dört milyar insandan iki yüz kırk milyonunu meydana getirmektedir. Sizlere küçük uzay dünyamızdaki görüntülerden, müziğimizden, bilim, resim, düşünce ve duygularımızdan örnekler veriyoruz. Amacımız, çağımızdan sonra da sizlerin çağında yaşamaktır."

Amerika Birleşik Devletleri eski başkanı Jimmy Carter'in imzasını taşıyan bu mesaj Eylül 1977'de uzaya fırlatılmış bulunan Voyager uzay aracının içinde bulunmaktadır. Bu robot uzay aracı 1994 yılında Uranüs yakınlarından geçtikten sonra, Güneş Sistemi'nin dışına ve uzayın derinliklerine doğru yoluna devam edecektir.

Amerika'nın Gallup Enstitüsü'nün bundan bir süre önce yaptığı bir ankete göre her yüz kişiden elli üçü uçandırelerin varlığına inanmaktadır. Ayrıca on beş milyon Amerikalı da uçandıre gördüğünü bu ankete ifade etmiştir. İşte bu on beş milyon kişiden birisi de Amerika Birleşik Devletleri'nin eski başkanı Jimmy Carter'dir. Carter, 1977 Eylülünde uzaya fırlatılan Voyager araçlarıyla, öteki gezegenlerde yaşa-

ULULAR

İNDEEMİDE

ERÇEKSEVER

dıklarına inandığı zeki varlıklara yukarıdaki mesajı yollamıştır.

CARTER'İN BAŞINDAN GEÇEN OLAY

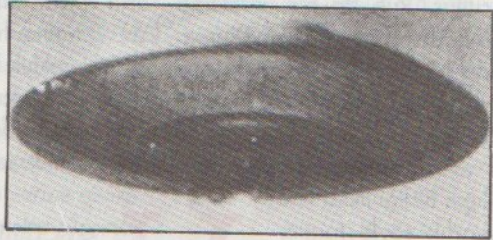
Bir basın toplantısı sırasında gazetecilerden birisi Carter'a, "Uçandırelerin varlığına inanıyor musunuz?" şeklinde bir soru yöneltti. Carter cevap olarak, "Değil yalnız inanmak, görmek olanağınızı bile buldum." dedi. Carter bu gözlemleriyle ilgili olarak Uçandıreler Gözlem Formunu doldurup imzalamıştır.

Carter, uçandıreleri araştırma kurumu olan NICAP için doldurmuş olduğu gözlem formunda olayı şöyle anlatıyordu: 1969 Ekiminde, akşam vakti Jimmy Carter garip bir olaya tanık olduğu zaman Georgia Lion Club'dan on iki arkadaşıyla birlikte çıkıyordu. Ay henüz yükselmisti. Sadece birkaç yıldız parlıyordu gökte. Dikkatini ufkun üzerinde hemen hemen otuz derecelik açıda duran bir ışık çekti. Carter ve arkadaşları az sonra, tanımlanamayan ve Ay'ın görünen çapından biraz daha küçük olan bir cisim gördüler. Bu cisim birkaç kez ışığını, rengini ve boyunu değiştirdi. Gözlemcilerle yaklaşım uzaklaşarak on dakika süreyle âdeta bir gösteri yaptı. Daha sonra da hızla yükselip uzaklaştı.

UFO NEDİR?

1974 Uluslararası Londra UFO Kongresi'nde kabul edilen UFO tanımı şöyledir:

"Akli dengesi normal kabul edilen bir kişi ya da kişiler tarafından, bilinmeyen ya da bugünkü bilgilerimizle açıklanamayan, görerek veya bir optik cihazla algılanan bir obje ya da fiziksel veya psikolojik olay hakkındaki ifadeye UFO Raporu, böyle bir rapora konu olan nesneye de UFO denir."

İngilizcede "tanımlanamayan uçan cisimler ya da nesnelere" demek olan "Unidentified Flying Objects" sözcüklerinin baş harflerinden oluşan bir kısaltmadır. Bilimsel çevrelerde genellikle "ufoloji" olarak bilinen uçandıreler bilimlerinin doğuşunu hazırlayan gelişmelerin yanı sıra, tarihin çok eski devirlerinden biri dünyanın pek çok yerinde UFO (uçandıre) gözlemi yapılmıştır ve yapılmaktadır. "Acayip", "esrarengiz", hatta bazen "korkunç" olarak nitelendirilen olayların bir kısmı kuşkusuz doğa olayları ya da gözlem yanlışları olarak belirlenmişse de, pek çoğu "tanımlanamaz" niteliğini hâlâ korumaktadır. Bugünkü bilim çevrelerine göre birçok astronot, pilot ve uzaybilimcinin gözlemine rağmen uçandıreler (UFO'lar) konusunu açıklığa kavuşturmak şimdilik imkânsızdır.

Bununla birlikte "uçandıreler ve başka gezegenlerde hayat" konusu, sayıları yüzlerce olan ve özellikle gelişmiş ülkelerde yoğunlaşmış bulunan özel ve yarı özel kuruluşların yanı sıra, bazı yüksek öğretim çevrelerinde de araştırma enstitüsü ve öğretim bölümü olarak ele alınmaktadır. Bunlara örnek olarak: Alabama, Boston, Mississippi, Kiel, Hamburg, Utrecht ve Mainz üniversiteleriyle, Edison Community, Victor Hally ve Moorpark Junior kolejleri gösterilebilir. Bu okullarda uçandıreler ve dolayısıyla başka gezegenlerde ve evrende hayat ve zeki hayat konuları öğrencilere ayrı bilim dalı olarak öğretilmektedir. ■

**Varlık olarak kendimize karşı sorumluluğumuz var.
Bunun için bilgilenece, idrakimizi arttırmaya ve
aklımızı doğru yolda kullanmaya çalışmalıyız.**

Varlık denince ne anlıyoruz? Var olmak, mekân teşkil etmek... Canlı cansız her şey bir varlıktır. Var edilen her şeydir. Bütün yaratılmış olanlardır. Yaradan dışındaki her şey. Bu tanımlamalara göre sayısını bilemeyeceğimiz kadar sonsuz sayıda varlık mevcuttur. Ruh da bir varlıktır. Madde de bir varlıktır. Dünya da bir varlıktır. Bilgi de bir varlıktır. Bu saymakla bitmez, uzar gider.

Ana ilkelerimizden Varlığın Birliği İlkesi'nde varlık şöyle tanımlanmaktadır: "Varlık, sonsuz olan Yaradan'ın tezahürü ve yansımasıdır." Varlıkta Yaradan'a ait hiçbir zerre yoktur. Yaradan varlık tar-

afından anlaşılabilir. Ancak var olan her şey onu sembolize eder. Sembolik biçimde varlıkta Yaradan tezahür etmiştir. Kendini bilirsen varlığını, özünü bilirsin. Dolayısıyla Tanrı'na, Yaradan'ına yaklaşırsın. Özüne yaklaştıkça Yaradan'ına yaklaşmış olursun.

Varlıktaki form geçicidir. Kalıcı olan özdür. Öz burada nedir? Ruh kavramıdır. Bizler duyularımızla algılıyoruz. Duyularımızın algıladıkları dışındakileri bilmiyoruz. Her şeyin elle tutulur, gözle görülebilir olmasını istiyoruz. Varlık

olmanın koşullarından biri mevcudiyettir. Mevcudiyet varlığa ait bir kavramdır. Zaten yokluk kavramı bize bir şey ifade etmiyor. Şöyle bir kendimizi yoklayalım. Yokluk denince ne anlıyoruz? Var olma hâli; o nasıl bir şey? Zihnimizde uyanan birçok soru. Tanrı ancak zıtlıklarla mümkün. Var olma hâlini belirleyip oradan yokluk kavramına gidebiliyor. Ancak gene de bize bir şey ifade etmiyor. Varlıklar alanlar şeklinde tezahür

Bizler varlıklarla sürekli tesir alışverişi içindeyiz. Sürekli bir-birimizle alışveriş içindeyiz. Radyo dalgaları gibi yayın yapıyoruz, anten gibi de yayınları çekiyoruz. Onun için bulunduğumuz alanın farkında olmaya çalışmalıyız. O alan bize zarar veriyorsa o alandan uzaklaşabiliriz. Ya da tam tersi o alan bizim varlığımıza yarar sağlıyorsa ve biz de bunu hissediyorsak ondan maksimum düzeyde faydalanmaya çalışmalıyız.

Varlığımızı tanımak için hangi kaynaklardan yararlanabiliriz? Kendimize ait, şuurlu varlığımıza ait birçok kaynağımız var. Son dönemde en çok güvenmemiz gereken

• Oya TİMURDOĞAN • VARLIK

ediyor. Ruhsallık Üzerine Denemeler kitabımızda şöyle ifade edilmiş: "Varlıklar bölük bölük ama iç içe. Kimileri yerine düşmüş hızlı ve kolay geliyor, kimileri de gurbette kalmış zor ve ağır ilerliyor."

Varlıklar bölük bölük ama iç içe, işte alan kavramı. Her varlığın bir alanı mevcut. İç içe olan, varlığa ait alanlarımızdır. Biz varlıklarla fizik ortam içinde konuşma yoluyla, düşünce yoluyla, sezgiler yoluyla ilişki hâlindeyiz. İlişki içine girdiğimizde alan girişimleri söz konusu olmaktadır.

kaynağımız sezgilerimiz. Sezgilerimizle birlikte içe dönüşümüz, özümüze dönüşümüz söz konusu olmaktadır. Bunun için kendimizi, özümüzü saf ve temiz hâle getirmeye çalışmalıyız. Bunu kabuklarımızı bizden biraz uzaklaşarak sağlayabiliriz. Kendimizi, özümüzü fark etmek çok güzel olsa gerek. Varlığımızı tanımada bize yardımcı diğer araçlar bilgilerimiz, idrakimiz ve aklımızdır. Varlık olarak kendimize karşı sorumluluğumuz var. Bunun için bilgilenece, idrakimizi arttırmaya

çalışmak, aklımızı doğru yolda kullanmaya çalışmalıyız. Diğer varlıklarla olan girişimleri yaparken bu konulara dikkat etmeliyiz. Kendimizde dikkat ettiğimiz hususlarda onlara da yardım edebiliriz. Eleştiri tarzında değil de yol gösterici, uyarıcı tarzda olmalıyız. "Varlık bildiğinden sorumludur" ilkemiz var biliyorsunuz. Burada varlığa düşen görev, dışındakileri bozmadan içe dönmesidir. Varlığın, dışındakileri pozitifize döndürmesidir. Bu, varlığın ışığını yakması demektir.

Varlığın enkarnasyon hedefi nedir? Niçin bu dünyadayız? Burada bulunuşumuzun bir amacı var. Bizler Seç-

me Özgürlüğü İlkesi doğrultusunda buradayız. Her konuda seçim yaparak bu ortamda doğduk. Amacımız ise vazife yapmaktır. Sorumluluklarımızı yerine getirmektir. Ana plânımıza, varlığımıza ait sorumluluklarımızı yerine getirmek. Bizim doğru yolda olup olmadığımıza ışık tutacak unsur vicdanımızdır. Zor durumda olduğumuzda o iç sesi, vicdan sesini dinlemeli, ona kulak vermeliyiz.

Alanların varlığı bizim gelişimimiz için gereklidir. Bizler alanlara bağlı olarak gelişimimizi sağlarız. Alan girişimleriyle, tesir alışverişlerimizle vazifemizi yerine getirebiliriz. Yüksek tesire ulaşmak

için varlık çaba sarf etmektedir. Buradaki yüksek tesir bilgidir. Bilgi de varlıktır. Bu yüksek tesirli varlıkla alan girişimi içindedir varlık. Kapasitesi kadarını içinden çeker alır. Bize düşen bir başka görev de kapasitemizi artırmaya çalışmaktır. Yüksek tesirden ne kadar büyük ve doğru parçayı koparabilirsek, o tesirden o kadar çok yararlanabiliriz. Bir de bu tesirin, bilginin hazmedilmesi gerekmektedir. Bu bilginin uygulamaya konması gerekmektedir. Aldığımız tesiri uygulamazsak o bizde ağırlık yapacaktır. Uygulamaya koyduğumuz oranda hafifleriz. ■

KELEBEKLER

*Kelebekler ateşe koşarlar,
Ateşle coşarlar.*

Eriyip buharlaşırlar.

Zamandan çıkıp,

Zamanın kendisi olurlar.

Zaman...

Zaman kelebeğin kanatları,

Gövde, ruhun nefesinden

Uçup döner Evren'in içinden,

Geçtiği yerler hayat bulur,

Her durak kâinat olur.

Kâinat...

Hem tırtıl, hem koza, hem de kelebek...

Zaman, kelebeğin kanatları arasında

Kanat çırpıp durur ateşe doğru.

Gündüz ÖĞÜT

TARİH BOYUNCA DÜNYA'NIN SONU İLE İLGİLİ YAŞANANLAR

• Gündüz ÖGÜT

Dünya'nın sonu! Bunu Dünya'nın yok olması anlamında algılamak yerine, bir devrenin sonu, yeni bir dönemin, Yeni bir Çağ'ın başlangıcı anlamında algılamak daha yerinde olmaz mı? Eğer Yeni bir Çağ'a doğru ilerliyorsak, bu Yeni Çağ'a eski bilgilerimizle, inançlarımızla, kabuklarımızla, ikiyüzlülüğümüzle, bencilliğimiz ve çıkarıcılığımızla nasıl hazırlanabiliriz? Bizler bu şekilde yaşamaya devam ettiğimiz müddetçe beklenen son ve yeni bir başlangıç nasıl gerçekleşebilir?

BİLİNEN ve bilinmeyen tarih içerisinde, Dünya'nın çok çeşitli yerlerinde yaşamış olan toplumların inanç ve bilgilerini incelediğimizde pek çok ortak noktaya rastlayabiliriz.

Kıyamet ve Dünya'nın sonu teması, tüm tradisyonlarda yer alan ortak temalardandır. Birbirinden farklı ifade ve semboller kullanılarak ifade edilmiş olan Kıyamet ve Dünya'nın sonu ile ilgili bilgi ve inançların yanı sıra, bu konuyla ilgili çok çeşitli kehanetlere de rastlayabiliriz.

Şimdiye kadar Dünya'nın sonu ile ilgili pek çok şey söylenmiş. Hatta Dünya'nın sonu ile ilgili kesin tarihler verilmiştir. İnsanlar bu kehanetleri ve kehanetlerin gerçekleşeceği tarihleri ciddiyetle kabul etmişler, inanmışlar ve çeşitli hazırlıklarla kendilerini bu sona hazırlamışlardır. İnsanların yaşadığı bu hâlleri daha iyi gözlemleyebilmek için, tarih içerisinde yaşanmış olayları inceleyerek yazımıza devam ediyoruz.

Dünya'nın sonu ile ilgili verilmiş tarihlerden biri Yuhanna'nın Vahyi'nde bulunmaktadır. Yuhanna'nın Vahyi'nde verilen tarih, M.S. 1000 yılını işaret ediyordu. 1000 yılından önceki yüzyıllarda, bu tarihi doğrulamak isteyen birçok teori ileri sürüldü. Hristiyanlar M.S. 1000 yılında Dünya'nın sonunun geleceğine

inaniyorlardı. Dünya'nın sonunun hemen gelecek olması, Hristiyanlığı popüler hâle getirmiş ve birçok insanın bu dine yönelmesini sağlamıştır. 971'de, 29 yıllık bir kontrat yapılarak Dünya'nın sonunun bin yılında gerçekleşeceği kabul edilmiştir.

Dünya'nın sonu olduğu sanılan zaman yaklaştıkça insanlar büyük sona hazırlanmak için çok büyük hazırlıklar yapmışlardır. Bu devirlerde kiliseye bağışlar ve Hristiyanlığa dönüşlerde büyük bir artış gözlenmiştir. İnsanlar korku ve dehşet dolu hâller yaşayarak büyük sonu beklemişlerdir. Bu yıllarda zenginler ve toprak ağaları topraklarını ve mallarını fakirlere ve köylülere dağıtmışlar, Tanrı'nın melekûtuna girebilmek için inanç sistemlerinin icaplarını titizlikle yerine getirerek yapay ve yapmacık bir yaşantının içerisine girmişlerdir.

Sonunda beklenen tarih gelip çatmıştır. Fakat ne gökyüzünden ejderhalar inmiş, ne nehirler kırmızıya dönmüş ne de şeytanlar ortalıkta cirit atmışlardır. 1000 yılı gelmiştir, fakat beklenen fiziksel anlamda Dünya'nın sonu gelmemiştir.

Dünya'nın sonuna inananlar bunu kabullenememişler ve tarihte bir hata aramışlardır. Ve bin yıllık sürenin İsa'nın doğumundan değil, çarmıha gerildiği sene olan M.S. 33'ten itibaren geçerli olduğunu düşünmüşlerdir. Do-

layısıyla yeni tarih 1033 yılı olarak benimsenmiştir. Ve böylece kurtuluş oyununa yeni bir şans tanınmıştır. Ama yıllar geçmiş ve yine beklenen anlamda bir son gerçekleşmemiştir. Bunun üzerine zenginlerin dağıttığı paralar, verilen topraklar geri alınmış, insanların zorla gizlemeye çalıştıkları ihtirâsları, kinleri yeniden ortalığa dökülmüştür.

Daha sonraki yıllarda seçkin otoriteler Mahşer Günü için başka tarihler vermişlerdir. 1496, 1524, 1583, 1643, 1649 vs. gibi pek çok iddialı tarihler astrologlar, kâhinler, din adamları tarafından verilmiştir. 1700'lü yıllarda sadece Fransa'da ortaya çıkan tarihlerin sayısı 400'den fazla olarak kayıtlara geçmiştir.

Aynı yıllarda Dünya'nın sonu ile ilgili dikkat çeken bir başka kehanet de İngiltere'de etkili olmuştur.

1641-1700'lü yıllarda Yorkshire'de yaşamış olan Shipton Ana isimli halk kâhinesi Londra yangını gibi kehanetleriyle tanınıyordu. Kehanetleri defalarca kitap hâlinde basılmış olan bu kâhine, ülke çapında tanınan ve güvenilen bir kehanet ustası olarak kabul ediliyordu. Shipton Ana, Dünya'nın sonunun geleceği tarihini şu sözlerle ifade etmiştir:

"Dünya'nın sonu gelecek. Bu 1681'de olacak..."

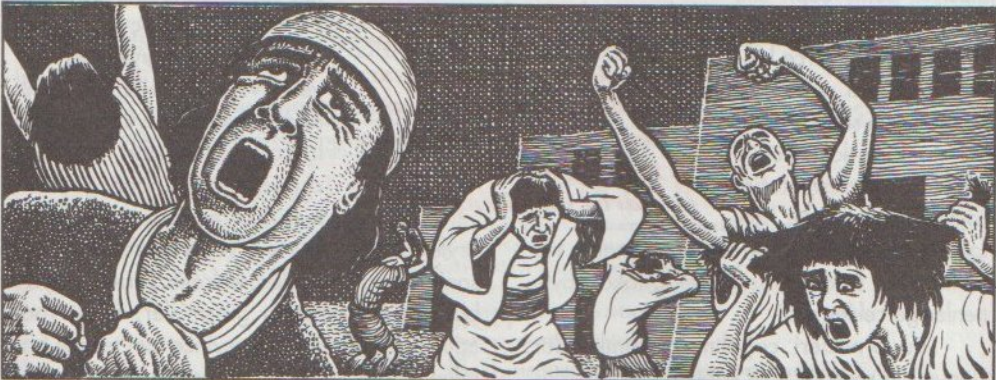
Bildirilen zaman yaklaştıkça İngiltere'nin çeşitli bölgelerinde yaşayan köylüler

gecelelerini tarlalarda geçirmeye ve günahlarını çıkararak af dilemeye başladılar. Bildirilen zaman gelip geçer! Beklenenler gerçekleşmez. Bunun üzerine yazının yanlış okunduğu fikrinde birleşilir ve Shipton Ana'nın sözleri şu şekilde düzeltilir:

"Dünya'nın Sonu'nu göreceğiz. Tarih 1682 diyeceğiz..."

Yine aynı bekleyiş sürmüş, fakat beklenen son gerçekleşmemiştir. Yaptıkları ibadetlerin boşa gitmesini kabul edemeyen insanların, her yıl yeni tarihler ortaya sürmelerine rağmen, verilen tarihler hep o devirde anlaşılan anlamda boş çıkmıştır. Zamanla Shipton Ana'nın sözleri de güvenilirliğini yitirmiş ve insanlar normal gündelik yaşamlarına geri dönmek zorunda kalmışlardır.

İnsanlığı etkileyen bir başka Dünya'nın sonu kehaneti de 19. yy'ın ortalarında New England'da yaşamış, dindar bir kişi olan William Miller'in verdiği tarihtir. Miller'e göre İncil'deki Dünya'nın sonu ile ilgili verilmiş sembolik tarih 1843 idi ve bu tarihte her şey sona erecekti. Hatta Miller kesin günü bile veriyordu. Tarih 21 Mart 1843 ilkbaharıydı. Ortaya sürdüğü iddiaları birkaç ay içerisinde bir mezhep yarattı. Millercilerin sayısı hızla artıyordu. Ülke çapında birçok seri toplantılar düzenlendi ve insanları heyecanlı bir beklenti sardı. Devrin önde gelen sanayicilerinden biri olan Joshua V. Hines başta olmak üzere, pek

Bilgi ıstırapla kazanılıyor.

çok zengin, geleneksel Amerikan tarzında başarılı olmuş bu hareketten kazanç sağlamanın kolay olacağını düşündüler. Sloganı "43'te Dünya'nın Sonu" olan büyük bir kampanya hazırlandı. Millercilere destek, mesajın desteklenmesi için çok miktarda para, toprak bağışlandı; inanmayanlara da vaazlar verildi. O günlerde gökyüzünden iz bırakarak bir kuyruklu yıldız geçti. Bu da sonun bir işareti olarak kabul edildi ve on binlerce insan, başta Boston olmak üzere oturdukları şehirleri terk ederek kırlara ve dağlara göç ettiler; iyi insanlar gibi davranmaya, günah işlememeye çalıştılar, beyaz mirac elbiselerini giyerek gökten bir yıldız kaymasını ve cennetin kapılarının karşılarında açılmasını beklediler. Beklediler ama ne yıldız kaydı, ne de cennetin kapıları görüldü...

Hesaplar yanlış olmuştu. Yeni tarihler saptandı ve ortaya atıldı. Fakat bir müddet sonra bütün alternatif tarihler geride kaldı. Millerciler ağlayarak, dişlerini sıkarak büyük bir hayal kırıklığı içerisinde dağıldılar ve evlerine geri döndüler.

Buna benzer bir olay yine Amerika'da yaşanmıştır. Elizabeth Clare Prophet isimli bayan, kendisine Meryem Ana tarafından verildiğini iddia ettiği bir bilgiye göre, Dünya'nın büyük bir felâketle 1990 yılında yok edileceğini bildirdi. Haber basın ve medyanın da körüklemesiyle geniş çaplı etki ve ilgi uyandırdı. Kendisine inanan binlerce kişiye, mallarını ve gayri menkullerini satıp Montana dağlarındaki büyük çifliklere yerleşmelerini söyledi. Söylenenler halk tarafından kale alındı. Yine aynı senaryo tekrarlanmıştı. Beklenen tarih geldi; fakat söylenenler gerçekleşmedi.

Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür. Dünya'nın sonu ile ilgili yapılan ve gerçekleşmeyen kehanetlerin yanı sıra, Nostradamus,

Birçok kültür ateşle imtihanı ele almıştır.

Blavatsky, St. Malachy, E. Cayce gibi kâhinlerin yaptıkları sayısız kehanetlerin gerçekleşmiş olduğunu görüyoruz.

Yukarıda okumuş olduğunuz örneklerde birtakım tarihlerin verildiğini, fakat bu tarihlerin gelmesine rağmen söylenenlerin gerçekleşmediğini görüyoruz. Bu örneklerde vurgulamak istediğimiz şey bu kehanetlerin doğruluğu veya yanlışlığı değil. İnsanların verilen bu bilgiler karşısında aldığı tavırlardır. Verilen tarihler ve tasvirler, aslında üzerine düşen fonksiyonu gerçekleştirmişlerdir. İnsanlığa çok büyük mesajlar vermeye çalışmışlardır. İnsanlığa çok değişik şoklar, haletler ve tecrübeler yaşatmışlardır.

İnsanların aldığı ikiyüzlü tavırlar, cennete girmek için yapılan sahte tatbikatlar, inançların ticarî birer araç olarak kullanılması aracılığıyla, nefsanîyetin ve bencilliğin ne denli azdığı insanlığın yüzüne defalarca vurulmuştur.

İnsanların aldığı ikiyüzlü tavırlar, cennete girmek için yapılan sahte tatbikatlar, inançların ticarî birer araç olarak kullanılması aracılığıyla, nefsanîyetin ve bencilliğin ne denli azdığı insanlığın yüzüne defalarca vurulmuştur. İnsanlar cennetin kapısından geçebilmek için en değer verdikleri

şeylerini, canları yana yana çevresindeki insanlarla paylaşmışlar, nefretin yerine, yapay bir sevgi tatbikatına girişmişler; fakat vaat edilen şeyler gerçekleşmeyince tam tersine hareket ederek sevgi yerine nefreti, barış yerine savaş, vicdan yerine nefsi baştaçı etmişlerdir.

Hiçbir zaman **samimî** olamamışlardır.

Zaman içerisinde yaşanmış olan bu hâllerin çok benzerleri günümüzde de yaşanmaktadır. İçinde bulunduğumuz çağda her alanda yaşanan dejenerasyon, inançlarda da fazlasıyla yaşanmaktadır. Tarih içerisinde çok büyük hayal kırıklıkları yaşayan insanlığımızı acaba günümüzde veya önümüzdeki zaman içerisinde ne gibi hayal kırıklıkları beklemektedir?

Dünya'nın sonu! Bunu Dünya'nın yok olması anlamında algılamak yerine, bir devrenin sonu, yeni bir dönemin, Yeni bir Çağ'ın başlangıcı anlamında algılamak daha yerinde olmaz mı? Eğer Yeni bir Çağ'a doğru ilerliyorsak, bu Yeni Çağ'a eski bilgilerimizle, inançlarımızla, kabuklarımızla, ikiyüzlülüğümüzle, bencilliğimiz ve çıkarıcılığımızla nasıl hazırlanabiliriz? Bizler bu şekilde yaşamaya devam ettiğimiz müddetçe beklenen son ve

yeni bir başlangıç nasıl gerçekleşebilir?

İşte tarih boyunca insanlar bunu yaşamışlar. Acaba gerçekleşmeyen, kehanetler miydi, yoksa insanlığın ellerindeki fırsatları değerlendirememelerinde dolayı, birtakım fırsatları kaçırmaları mıydı?

Yukarıdan hedef bellidir. Tüm yolların insanlığı ulaştıracağı küresel hedef açık ve nettir. Ama insanların, o **Yüce Hedef'e** nasıl, ne zaman ve ne şekilde ulaşacakları insanların uyanıklığına, çabasına, isteğine kalmıştır.

Dünya'nın sonunun gelmemesinin, yani Yeni bir döneme geçememenin sancılarının sebeplerini aslında hepimiz gayet iyi biliyoruz. Sebep insan. Değişmemeye, yenileşmeye direnen insan.

Lütfen artık kendimize bakalım. Hedefimizi net bir şekilde saptayalım ve ona doğru hep birlikte koşalım. ■

BİLYAY ETKİNLİKLERİ

KONFERANSLARIMIZ

■ BİLYAY VAKFI MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

5 ARALIK	Ruhsal Söyleşiler	Ergün ARIKDAL
12 ARALIK	Ne kadar Hürüz?	Atilla ULTAV
19 ARALIK	Medyonluk	Nurettin ERSOY
26 ARALIK	Seçme Özgürlüğü	Fulya AYKAÇ

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarıfı Apt. No:4 D:6 Beyoğlu / İST Tel: (0212) 243 18 14

■ KADIKÖY KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

15 ARALIK Özgürlüğümüzün Sınırları Atilla ULTAV |

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95 Saat: 15.00-17.00

■ ANKARA

16 ARALIK Ruhsal Alemle İletişim Nurettin ERSOY |

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA

Tel: (0312) 229 54 46, Fax: (0312) 325 60 42 Saat: 15.00-17.00

■ ADANA

2 ARALIK Tekâmülcü Ruhçuluk Selman GERÇEKSEVER || 23 ARALIK Duyuların Kontrolü | Tanık ARKDAL |

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği, Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29 Saat:14.00-16.00

VIDEO FİLM GÖSTERİMİ

Vakfımız, 18 Kasım 1995 tarihinden itibaren her Cumartesi günü saat 14.00'te, Vakıf Merkezi'nde UFO'lar, Tekrardoğuş ve Kansız Ameliyatlara ilgili konulardaki video filmlerini arşivinden sizlere sunmaktadır.

Video Film gösterim programımızın kalan bölümü şu şekildedir:

2 ARALIK 1995	Kansız Ameliyalar
9 ARALIK 1995	UFO-1
16 ARALIK 1995	Tekrardoğuş (Hatay)
23 ARALIK 1995	UFO-2
30 ARALIK 1995	Medyomlar ve Medyom Ressamlar
6 OCAK 1996	UFO-3
13 OCAK 1996	UFO (Avustralya)

NOT: TÜM ETKİNLİKLERİMİZE GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

IŞIK

Reşat GÜNER

Tezahür etmiş kaba fizik âlemin görünüşleri içerisinde, maddeyi algılamamızı sağlayan en süptil enerji ışık enerjisidir. Diğer duyularımıza vasıtalık eden enerjiler daha kaba seviyelidirler.

ışığın gözdeki hassas tabakalar üzerinde meydana getirdiği etki sayesinde, çevremizi, maddeyi algılayabilmekteyiz.

Fakat her şeyin bir görünüşü, bir de görünmeyen yönünü göz önüne aldığımızda "Işık" acaba neyin tezahürüdür? Hangi oluş hâlinin fizikteki görünümünü temsil etmektedir?

Işık, fizik âlemde bize çok hızlı enformasyonları temin edebilen bir araçtır. Örneğin 1 saniye içinde gözlemiş olduğunuz bir olayı, belki 10 dakika tasvir edebilirsiniz. Yani sizin 1 saniye içinde bilgisini aldığınız bir olayı bir başkasına nakletmek isterseniz 10 dakika dil dökmeniz icap edecek ve belki yine de tam olarak tesiri nakledemeyeceksiniz. Oysa olay bir anlıktır ve ışık vasıtasıyla size ulaşmıştır.

Kapkaralık bir ortamda ilerlemeye çalışan bir kişi veya görme duyusunu yitirmiş bir insanı düşünün. Ne kadar zor bir durum değil mi?

Şimdi şöyle bir soru soralım: Mantal seviyede bize yol gösteren, yolumuzu aydınlatan, bize ufuklar açan enerji nedir?

Elbette bu, bilgi enerjisidir. Işığın mantaldeki izdüşümü -yine yol aydınlatıcı olmak üzere- **Bilgi**'dir.

Dünya'da yapay ışık kaynağı olmak üzere mum ışığından tutun da, en modern ampule kadar çeşit çeşit ışık kaynakları mevcuttur. Ancak hepsinin kendi gücüne göre bir aydınlatma kabiliyeti ve vasfı bulunmaktadır.

Fakat hepimiz biliriz ki en iyi ışık Güneş'ten kaynaklanan gün ışığıdır.

Çünkü gün ışığının aydınlatma özelliğinin yanısıra, başka etkileri de mevcuttur. Başta bitkiler olmak üzere tüm canlılar gün ışığına ihtiyaç duyarlar.

Aynı bu şekilde varlıkların mantal ışık olan bilgi enerjisine de ihtiyaçları vardır. Fakat bilgi

de aynı gün ışığı -sunî ışık ilişkisinde gözlemediği gibi- değişik seviyelerde kendini gösterir.

İşte bu noktada karşımıza, nasıl ki değişik durumlar içerisinde değişik tipte ışıklara ihtiyacımız varsa aynı şekilde değişik durumlarda kullandığımız bilgi çeşitlemeleri çıkmaktadır. Bu bilgiler de ancak kendi güçleri nispetinde yolumuzu aydınlatılabilirler.

Fakat nasıl ki Güneş Işığı yanında tüm ışıklar sönük kalırsa Yüce Bilgi'nin yanında tüm bilgiler sönük kalacaktır. Fizik Güneş'in mantaldeki esası olan Yüce Işık, en büyük ondurucu tesire sahip olarak insanlığın görüp görebileceği en yüce fotosentez olayını gerçekleştirecek ve yepyeni bir varlığın doğumunu sağlayacaktır ■

**Karanlık canımıza tak etti; doğ artık!
Bizi Nurunla sar, al, götür...**

SOFROLOJİ

* Selman GERÇEKSEVER *

"Ahenkli Şuurbilim" de diyebileceğimiz SOFROLOJİ, ismi toplumda pek bilinmemesine karşın, oldukça geniş kapsamlı olup, ipnoz, derin gevşeme, yoga, Zen vb. onun inceleme alanına girer. Şimdi sırasıyla; "Sofroloji nedir?", "Nasil meydana çıkmıştır?", "İpnozla ilişkisi ve mukayesesi nedir?" gibi hususlara değinerek konumuza girelim.

Sofrolojinin Tanımı

Sofroloji, tedavi edici, eğitici ve koruyucu bir amaca bağlı olarak, fiziksel ve ruhsal araçlarla tüm şuur hâllerini ve değişimlerini inceleyen bir bilim dalıdır. Sofroloji, yaşanmış şuuraltında bulunan (üstü örtülü) hâllerin, sūje üzerinde, o anda yaşanıyor muşcasına tekrar edilmesi, ortaya çıkartılmasıdır.

Sofrolojinin Ortaya Çıkması

İspanyol Prof. Alfredo CAYCEDO, insan şuurunun gizemini, derinliğini fark ettikten sonra, şuur alanlarında bilimsel bir incelemeyi başlatmak amacıyla, "İPNOZ" sözcüğü yerine "SOFROLOJİ"yi koymuştur.

Sofrolojinin İpnozla Karşılaştırılması

Sofrolojide, ipnozda olduğu gibi; zorlama ve iradeye etki yoktur. Öyle bir atmosfer ve güven yaratılır ki, kişideki normal yetenekler ve hafıza, ikna yoluyla daha büyük kapasitelere ulaştırılabilir. Sofroloji, sade ve özentsiz bir tekniğe sahiptir. Bu teknikle şuuraltının rolü azalmış, sofronik sonrası (çalışma sonrası) hatırlayamama durumu ortadan kalkmıştır.

Sofrolojideki amaç; sūjeyi ipnotik transa sokmadan benliklerin yarattığı şuur hâllerini, şuur-şuuraltı ilişkisi düzenlemektir. Sūjeyi ipnotik uyku hâline sokmadan, tembih alacak hâle getirmektir. Kişide, kendi kendine problemlerini çözmek gücünü oluşturmaktır.

Sofronik metot, uyuklama ve dalgınlığa benzer bir şuur hâlinin, bir ilgisizliğin, dış âlemden kopmanın gerçekleşmesine olanak sağlayan bir dizi çalışmadır. Kendi kendine yetebilmeyi öğrenmektir. Sofrolojik terapi, bir liyakat hâlidir. Sofronik şuur hâli, daha aydınlık, daha

bağımsız ve meditasyon üzerinde ipnotik hâlden daha merkeze yönlüci durumdadır.

Sofrolog, sūje üzerinde baskı oluşturmadan sadece rehberlik eder. Hastanın kendi kendisini tedavi etmesini sağlamaya çalışır. Sofrolojide telkin değil, imajinasyon önemlidir. Telkinin yerini imajinasyon almıştır.

Sofrolojinin Uygulanması

- a- Kişinin kendisinde mevcut yetenekleri kullanarak,
- b- Kendi iradesini devreye sokarak, yani kendi kendisini tedavi ettirerek,
- c- İmajinasyon melekesini devreye sokarak,
- d- Alfa, beta vs. gibi beyinsel ritim düzeylerine yükselterek.

Örnek

Varsayalım ki, bir işyerinde amirsiniz. Fakat çalışanlarla ilişkileriniz dejenere olmuş, laubalileşmişler. Bunu düzeltmek için tutumunuzu değiştireceksiniz. Selâm verirken, ciddi olarak veya hiç selâm vermeyerek, onlara bir hâl yaşatacaksınız. İşte bu, sofrolojik bir çalışmadır.

Sinema görsel bir eğitim aracıdır ve kişiler üzerinde sofrolojik bir etkiye sahiptir. Duyular yoluyla derin etkiler yaşatır. Sinemada; kişileri imajinasyon yoluyla, olaylar, hâller yaşatarak etkilemek sofrolojik bir çalışmadır. Sofrolojinin en ilkel şekli Freud'un uygulamış olduğu "psikoanaliz"dir.

Sözü daha fazla uzatmadan, konuyu şöylece bağlamaya çalışalım: Sofroloji, bir yerde, kişinin içe dönmesini sağlarken ve sūjeye benliklerinden kopmayı öğretmektir. Tüm dünyadaki bu ve benzeri yöntemler, tekâmülcü ruhçuluk bilgisi de dahil, varlığı dünyanın çekim alanından kurtarmak için konmuştur. Dünyanın kendinde bir çekim alanı vardır. İşte varlık kendini geliştirerek, içindeki mevcut cevheri kullanarak, kendini büyütür bu çekim alanından kurtulmaktadır. Kuşkusuz burada kastettiğimiz şey; maddeye bağımlılıktan kurtuluştur.

Amaç, varlığı hâllerin dışına, üstüne çıkaraktır. Rezaletin de, faziletin de üstüne çıkmak. Ne iyiden ne de kötüden etkilenebilecek hâle gelmek. Veciz ifadesiyle, "Sen ve sen olmak..."

DEJENERASYON

Selman GERÇEKSEVER

RUH varlığı evrensel işlevlerini yerine getirmek üzere, gitgide kabalaşan bedenlere bürünerek maddenin derinliklerine doğru gömülür. Hermes'in de, binlerce yıl öncesinden belirttiği gibi; ruh varlığı, maddenin cazibesıyla, tezahür ettiği zaman ve mekân şartlarında ilâhî amacını unuttur:

- Âdeta maddeleşir,
- Belirli dönemlerde maddeye yenilir; kendisini yedirir,
- Tevrat'taki tabirleriyle, "Toprak olur, kül olur..."
- Yatay etkilere yenik düşer; dikey etkileri alamaz olur,
- Sonunda sevgiye ve bilgiye de kapanır.

Bu durum onun dejenere olmuş hâlidir: İçinde bulunduğu realiteden çıkamamak, dejenereatif ihtiyaçlarını gidermek amacıyla bunaldıktan gerilime, gerilimden değişik ıstıraplı eprövlere girmek suretiyle bir üst realiteye bilerek ya da bilmeyerek tırmanma çabasıdır. Dejenereasyondan kurtuluş çabasındaki varlıklara/insanlara yardım amacıyla dejenereasyon ruhsal plânlar tarafından da körüklenir. Amaç insanları bir üst realiteye çıkartmaktır. Zaten dejenere olmuş olan, eski realite ve eski realiteyle ilgili olan her şeydir. Eski realiteyle özdeşleşmiş olan insanlar da ...

Özellikle devre sonlarında, gitgide yoğunlaşan zaman içinde, insanın içinde bulunduğu dejenereasyondan, daha çok zaman yitirmeden çıkması ve bir üst realitede uyanması için dejenereasyon çeşitli şekillerde körüklenir.

Âdeta, faziletle, erdemle, insanın büyüklüğüyle bağdaşmayan her şey insanın yüzüne vurulur. Bugün insanın elinin karası yüzüne çıkmış durumdadır: İnsanlar tarafından meydana getirilmiş olan tüm toplumsal kurumlar dejenere olmuş vaziyettedir. Dünya insanının kendi elleriyle yapmış olduğu kurumlar, organizasyonlar, önlemler, öneriler kendi ayaklarına köstek olmuş vaziyettedir. Dünya bugün genel görünümüyle, dejenereatif ihtiyaçlarla bezeli varlıkların meydana getirdiği bir dejenereasyon alanı hâlidir. Dünyada bugün yer yer görülen çatışma ve çekişmeler, ilgili toplumlarda bulunan insanların dejenereatif ihtiyaçlarının sağlanması ve bunları izleyenlere de "ibretlik bir manzara" oluşturması hususuyla ilgilidir.

Bir üst, bir altının sebebidir ve onun gelişiminden sorumludur. Kendi gelişimi, bir altının gelişimiyle yakından ilgilidir. Uyanan, uyumakta olanı uyandırmaktan sorumludur... Bu gibi esaslardan da hareketle diyebiliriz ki, bir realitede bulunan bir varlık, bir üstüne göre dejenere (yani daha çok maddeye bulanmış, maddeleşmiş, maddenin cazibesine kapılmış) vaziyettedir. Kuşkusuz burada, yüksek realitelerden aşağılara inip, oralardaki dejenere ruh kardeşlerini kurtarmaya çalışan, yardımlaşma ve dayanışma yasasının gereklerini yerine getirmeye çalışan yüce varlıkların durumları ayrı...

Dejenereasyon, âdeta, hangi amaçla olursa olsun (kurtarıcılık ya da normal tezahürat) maddenin derinliklerine doğru ilerlemenin bir gereği olmaktadır. Maddenin içinde bir etkide bulunabilmek için maddenin kılıfına bürünmek, yani dejenere olmak zorundasınız.

Bu kaçınılmaz bir şey, ama bu durumda, tezahür edilen yerde (zaman ve mekân şartları ya da bir realite) o realitenin ve orada yapılacak işle gerektirdiğinden fazla oyalanmak, dejeneratif ihtiyaçlarını bir türlü giderememek, dejenerasyon alanının aldatıcı cazibesıyla, insanın ruh varlığı olarak evrensel işlevini yapamaz hâle gelmesi, başka bir ifadeyle, bulunduğu yerle ilgili olarak kabuklar içinde sabitleşip kalması (bir ruh varlığı için) en korkunç şeydir. Burada "evrensel işlevler"den kasıt:

-Ruhsal ve maddesel âlemler arasındaki iletişimi,

-Sevgi ve bilgi iletimini,

-Maddenin gelişmesini sağlamaktır.

Bunlar aynı zamanda varlığın öz işlevidir, vazifesidir. Dolayısıyla insanın dejeneratif ihtiyaçlardan mümkün olan en kısa zamanda kurtulup, bir üst realiteye yükselmesi, onun vazifesini daha iyi yapma çabasıdır. İnsanın varlıksal amacı, bir üst plânın rahman ve ra-

him olan iradesi de bu yöndedir. "Merkez"e doğru ilerleyişi sırasında, varlıktan beklenen daima bir üstü gibi olmaya çalışmasıdır. Eski realitesinin verdiği rahatlıkla, orada oyalanmak, âdeta eski realitede kokuşmak, yeni realiteye bir türlü uyum sağlayamamak, kendisinden beklenen gelişim çabasını gösterememek dejenerasyonun belirgin ifadesidir.

Günümüzde, devre sonu gereği olarak, çeşitli şekillerde özendirilen dejenerasyonun cazibesine kapılıp, gelişimde gereksiz duraklama ve oyalanmalara sebep olmamak (dolayısıyla ağır ve ıstıraplı telâfiler altına girmek) için gelişmek ve başkalarını da geliştirmek, gelişmelerine yardımcı olmak zorunda olduğumuzu unutmamakta yarar vardır. Bunun için; astral kökenli beşerî, bedensel ve toplumsal yan etkilere karşı uyanık, düşey etkilere karşı açık, hâletleri derinden yaşamak, geçirdiğimiz eprövlerin derin anlamlarını yakalamak azmi içinde bulunmakta yarar vardır. ■

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİNDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-21.00)

5 ARALIK	Öte Âlemin Sonsuz İmkânları	Engin EMİR
12 ARALIK	Bütünsel Sağlık ve Alternatif Yöntemler	Kenan YILMAZ
19 ARALIK	Kozmik Yasalar ve İnsan	Cengiz ÇEVRE
26 ARALIK	Sezgisel Kavrayış ve Akıl	Reşat GÜNER

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kibris Şehitleri Cad. 1452 Sk. No:7
Kat:2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17 Fax: (0232) 422 72 12

ATATÜRK KÜLTÜR MERKEZİ

9 ARALIK 21. Yüzyıla Girerken Sevgi Kavramına Yeni Yaklaşımlar..... Reşat GÜNER
CUMARTESİ ve Gündüz ÖĞÜT

Yer: Atatürk Kültür Merkezi Tiyatro Salonu- Konak/İZMİR Saat: 14.30-17.00

AYRINTI KİTABEVİ

2 ARALIK Psikik İnsan, Kanallaşma ve Medyomluk (SÖYLEŞİ)..... Gündüz ÖĞÜT
CUMARTESİ

Yer: Ayrıntı Kitabevi 1709 Sk. No: 18/A Karşıyaka/İZMİR Saat: 14.30-17.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

ZİHİN ve BEDEN ARASINDAKİ ETKİLEŞİM MEKANİZMASININ AÇIKLAMASI

Hiroshi Motoyama, Edebiyat Dr. (CIHS) California İnsan Bilimi Enstitüsü Başkanı ve Kurucusu

CIHS

'ın ilkelerinden biri zihin ve beden arasındaki etkileşim mekanizmasını açıklamaktır.

Psikosomatik tıp otuz yılı aşkın bir süre önce ortaya çıkmış olmasına rağmen, zihin ve beden arasındaki etkileşime dair gerçek bir araştırma yapılmamıştır.

Zihin ve beden arasındaki etkileşimi açıklamada benimsenecek metotlar, zihnin (ruh) zaman/mekânda görev yapan beynin bir uzantısı olarak değerlendirilip değerlendirilmemesine bağlı olarak oldukça farklılaşır.

Doğaüstü fenomeni üzerine yaptığımız uzun süreli parapsikolojik araştırmalar ve psi enerjisi araştırmalarımıza dayanarak, inanıyorum ki zihnin gerçek doğası onun fizik zaman/mekânın ötesindeki sınırlanmamış doğasında yatıyor.

O zaman, zihin ve beden (fizik madde), birbirinden farklı olan bu varlıksal seviyeler birbirleriyle nasıl etkileşirler? Bu soruyu cevaplandırmak için Enstitümüzde pek çok deneysel metot geliştirilmiştir.

Deneysel metotlarımızdan biri olarak "verici-alıcı testi"ni tanıtacağım. Bu testte, zihni sınırlanmamış ve bedenle etkileşimin ötesinde, yani yoga pratikleriyle DDA ya da Psikokinezi

yeteneklerini geliştirmiş bir süje, enerji vericisi olarak görev yaptı. Bu verici her türlü fiziksel enerjetik rahatsızlıktan arındırılmış bir odada oturtuldu. Verici, psi enerjisini, hayafı enerjinin onlarca metre uzakta oturan alıcının bedeninde kolayca toplanabildiği bir bölgeye (bir doruk noktasına) yayınladı. Bedenin bu bölgedeki vücut sıvısı/kan, vücut ısısı ve yüzeydeki gerilimin artışı gösterdi ki psi enerjisi, fiziksel enerji gibi uzaktan etkilenmemektedir.

Psi enerjisi ile başkasının bedenine etki edebilen verici, alıcının bedeninde hayafı enerjinin kolayca toplanabileceği bir bölgeye psi enerjisini yayınladığında ve alıcı ile verici arasındaki güven olduğunda, sonuçlar kolayca gözlemlenebilir ve deneyimlenebilir. Psi enerjisi tarafından kolayca etkilenen bölge kişiden kişiye farklılık gösterir.

Yukarıda yazılanlardan şu sonuçları çıkarabiliriz:

- 1- Psi enerjisi fiziksel bir enerji değildir.
- 2- Psi enerjisi tarafından etkilenen bölge, alıcının bünyesiyle yakından ilişkilidir ve;
- 3- Alıcı ile verici arasındaki karşılıklı güven, zihin ve beden arasındaki etkileşimi meydana getirmek için önemli bir koşuldur. ■

Kaynak: CIHS Newsletter, Kış 1995

Çev: Eren AKALIN

● Cengiz CEVRE ●

"Bu kanun, faaliyetlerimizde, doğru çizgilerin hiçbir zaman yer almadığını, niçin bir şey yapmaya başladıktan sonra, farkına varmakla ve başladığımız şey devam ettiğimizi düşünmekle beraber, sık sık ilkinin zıddı olan, aslında, daima, tamamen farklı bir şey yaptığımızı göstermektedir."

Hangi çeşit iş yaparsak yapalım bizler hiç farkına varmadan o şeye zıt bir eylem içine girmekteyiz. Yani süreklilik unsuru hemen hemen yoktur. Bunda da tamamen kendimizle ilgili olarak yaptığımız yanlış değerlendirmeler rol oynar. Bizler bu durumu hissetmeyiz bile. Normalmiş gibi gelir. Fakat gerçek öyle değil.

"Bu ve daha birçok şey, ancak oktavlar kanununun yardımı ile birlikte kuvvetin gelişme çizgisinin sürekli olarak değişmesine, kırık bir çizgi hâlinde ilerlemesine, daire oluşturmasına, esas çizginin 'zıddı' hâline vs. gelmesine neden olan 'aralıkların' rol ve anlamlarının anlaşılması sayesinde açıklanabilirler."

Oktavlar kanunundaki bu kuvvet çizgisi analizleri bizlerin varlık ve bilgi çizgilerimizi de ortaya koyuyor. Ne kadar gelişebilmiş ve bilgimizi ne kadar kullanabiliyoruz? sorularının yanıtları bu şekilde verilebilecektir.

"Şeylerin bu şekilde ilerlemelerini, yani yön değiştirmelerini her şeyde müşahe-

YEDİ KANUNU

de edebiliriz. Belli bir enerjik faaliyet veya güçlü duygu ya da doğru anlayış devresinden sonra, bir tepki oluşur, çalışma sıkıcı ve yorucu hâle gelir; duyguda yorgunluk ve ilgisizlik anları belirir; doğru düşünme yerine, uzlaşma yoluna gitme çabaları, baskı ve güç sorunlardan kaçış başlar."

Bu anlatılanların uymadığı çok az kişi vardır herhalde. Çünkü hepimizin yaşadığımızda böylesi tutumların gayet iyi bir biçimde çalıştığını deneylerimiz biliyoruz. Bunu da kendimizi tanıma olgusu olarak yeniden ele alıp incelemenin bir fırsatı olarak görmek yerinde olur. Çalışmalarımız mekanikleştiğinde, duygu seviyemiz giderek düştüğünde, düşünce sadece yüzeyde gezindiğinde bunu sezebiliriz. İstikle başlayan çalışma bir formalite hâline gelebilir. Yabancı unsurların karışması söz konusudur. Kızgınlıklar, sinirlilik hâlleri, hatta düşmanlıklar görünebilir. Artık uzlaşma çabaları kendisini gösterir ve daire tamamlanmaya başlar.

"Tarihin bu görüş açısından incelenmesi, mekanik insanlığın farkına varmayı is-

(Geçen Sayıdan Devam)

temekten uzak bulunduğu şartırtıcı gerçekleri ortaya koyar."

Dinler tarihinden bilim ve edebiyat tarihine kadar her yerde bunu izlemek mümkündür. Yeter ki bu gözlerle aranabilsin. Bildiğimiz gibi bunlar hiç hoşumuza gitmez. Çünkü kendi kendimizle karşı karşıya gelmekten kaçınılırız. Toplumlar da öyledir. Kurumlar da öyle.

"Oktavlar kanunu, hayatımızdaki anlaşılmayan birçok olayı açıklar.

Birincisi, kuvvetlerin sapma ilkesidir.

İkincisi, âlemde hiçbir şeyin aynı yerde durmadığı ya da olduğu gibi kalmadığı, her şeyin hareket ettiği, her şeyin bir yere doğru ilerlediği, değişmekte olduğu, kaçınılmaz biçimde ya geliştiği ya da aşağı indiği, zayıfladığı veya yozlaştığı, yani oktavların ya yükseliş ya da alçalış çizgisi boyunca hareket ettiği gerçeğidir.

Ve üçüncüsü, gerek yükseliş gerekse alçalış oktavlarının gerçek gelişmelerinde düzensiz değişimler, çıkış ve inişler sürekli olarak

meydana gelmektedir."

Bizlerin buna ekleyecek bir şeyi var mı? Kişisel durumumuzda bunu gözlemleyebiliyor muyuz? Hiç düzenli, tam istediğimiz şekilde bir hayat biçimimiz var mı? Kimseye kırılmadan, gücenmeden, sebep olarak göstermeden hiç bunları kendimizde müşahade edebildik mi? İşte bütün bu nedenlerle oktavlar kanununu incelemede büyük yararımız vardır. Hayatımızın iniş çıkışlarının görünmez nedenlerine de gidebilmek imkânımız doğuyor.

"Kuvvetlerin her gelişim çizgisinde, yükseliş ya da alçalışın kaçınılmazlığı ve devrî düzensizlikler, yani çıkış ya da alçalış olsun her çizgideki yükseliş ve düşüşler... Hiçbir şey bir seviyede kalmakla gelişemez. Yükseliş veya alçalış, her hareketin kaçınılmaz kozmik koşuldur."

Hareketlerin böyle bir özelliği olduğunu öğrenmek bizlere yeni görüş açıları verir. Yükseliş ve alçalışların bir anlamda birlikte bulunması olgusunu hesaba katmamız gerekir. Belki de öylece kendimizi kandırmamızın da önüne geçebiliriz.

"Hayatın hangi alanını ele alırsak alalım, hiçbir şeyin hiçbir zaman aynı seviyede ve sabit kalamadığını görebiliriz; her yerde ve her şeyde rakkas sallanışı yer almakta, her yerde ve her şeyde dalgalar yükselmekte ve alçalmaktadır. Şu ya da bu yön-

deki, yükselen ve sonradan aynı şekilde zayıflayan enerjimiz; görünürde bir nedeni olmaksızın daha iyileşen ya da kötüleşen ruhsal durumumuz; bütün duygularımız, bütün arzularımız, amaçlarımız, kararlarımız; hepsi, zaman zaman yükseliş ve alçalış devrelerinden geçerler, daha güçlenir ya da daha zayıflarlar."

Ilişkide olduğumuz şeylerin neden değişken olduklarına ait belirli bir fikre sahip olmadığımızdan, kendimizle veya başkalarıyla ilişkili bu değişme özelliği bize sanki hiç rastlamamışız gibi garip gelebilir. Fakat biraz daha dikkatlice bakınca bu sallanma hareketinin bize hiç de yabancı olmadığını ve hemen hemen bütün hayatımızın bu çeşit ileri-geri salınımlarla yürüdüğünü anlayabiliriz. Neden bazı zamanlar kendimizi çok dinç ya da güçlü hissediyoruz da diğer zamanlarda parmağımızı kımıldatacak hâlimiz kalmıyor? Neden duygularımız rüzgârın yönüne girmiş gibi değişiyor? Aldığımız hangi kararı ne kadar sürdürebiliyoruz ki!

"Gerek yaşamımızda doğrudan ilgili olanlar gerekse psişik tabiattaki birçok olay, oktavlar kanununun üç ana tezahürüne bağımlıdır. Ve sadece kozmik düzene ait olan gerek alçalan gerekse

yükselen oktavlarda, titreşimler birbirlerini izleyerek ve düzenli bir şekilde, başladıkları istikameti takip ederek gelişirler."

İnsanın hayatındaki bu boşlukları dolduracak ilâve şoklara ihtiyaç bulunur. Bunun etkisi ise uygun ilâve enerjidir. Burada insanın aslında kendi kendine hâkim olmadığı da anlatılıyor. "Kendi kendine ya da kendi içindeki şeylerin gidişine hâkim olamayan bir insan, hiçbir şeye hâkim olamaz. İnsan-makine hiçbir şey yapamaz. Kendisine ve çevresine her şey dışardan gelir (varit olur). Yapmak için oktavlar kanununu, 'entervallerin' zamanlarını bilmek ve gerekli 'ilâve şokları' yaratmaya muktedir olmak lâzımdır."

Bunlarla anlatılmak istenen şey içimizde bizlere fırtınalar estiren düşünce ve arzuların içimizdeki gidişine yön verip kontrol etmeye çalışmaktır. Alçalış dönemlerinin farkına varıp ek enerji etkilerini almak için çaba gösterebilmeli ya da en azından içinde olduğumuz hâli fark etmeliyiz. O sırada ek şok bize gelip uyacaktır.

"Oktavlar kanununun incelenmesinde, oktavların birbirleriyle olan ilişkileri bakımından temel ve ikincil diye ayrıldıklarının hatırlanması gerekir. Temel oktav, yan oktav dalları veren bir ağaç gövdesine benzetilebilir. Oktavın yedi notası ve yeni isti-

kametlerinin hamilleri olan iki 'enterval' bütünüyle, bir zincirin, her biri üç halkanın üç grubu olmak üzere, dokuz halkasını oluştururlar. Temel oktavlar, ikincil ve alt oktavlarla belli bir biçimde bağlanırlıdır."

"Oktavlar kanununun anlamını daha iyi anlayabilmemiz için titreşimlerin başka bir özelliği hakkında, yani 'iç titreşimler' hakkında açık fikir sahibi olmak gereklidir. Bu, titreşimler içerisinde başka titreşimlerin ilerlediği, her oktavın çok sayıda iç oktavlara ayrılabilceği anlamına gelir. Bu iç titreşimler, aynı zamanda, farklı yoğunluğu olan 'ortamlarda' birbirlerine nüfuz ederek ilerlerler; birbirlerinin içine yansır, birbirlerini davet eder, durdurur, iter veya değiştirirler."

İçimizdeki iç titreşimlerin ilerleyişleri ve farklı alanlardaki etkileşimleri, çekme veya it-

meleri, çeşitli duygular yaratmaları gibi hususlar açıklık kazanmaya başlıyor. Alan hareketlerinin işleyişi hakkında da bilgilenme olmaktadır.

Bütün bu açıklananlardan insan ve âlemin birbirine girişim yapan ne kadar çok noktası olduğu da ortaya çıkmış bulunuyor. Çünkü her maddî ortamın bir-biri içinde eriyen notaları ve oktavları var. "**Daha ağır bir maddenin titreşimlerinin her bir notası, daha ince bir maddenin titreşimlerinin bütün bir oktavını içermektedir.**" Kendimizi daha yüksek titreşimlere doğru yönelmemiz bu kanun uyarınca pek çok gücü de harekete geçirecektir. Bunların genele olan yansımaları da olumlu olarak pozitifliğin artmasına katkı yapacaktır. Bizlerle başlayan her şey gene bizlerle ilerleyecek ve varlığı-

mız gelişmesini sürdürecektir.

Ruhsal tebliğlerde ruhun tesirle olan ilişkileri anlatılır. Titreşimsel hareketlerin bu özellikleri bizlerin aydınlanmasını da sağlamaktadır. Varlığımızın uyduğu yasalara bedenli hâlimizle uymamız hem bir gereklilik hem de bir zorunluluktur. Bunun aksinin uygulamalarıyla hangi hâlleri yaşadığımız ortadayken bizlere aktarılan bu yasal işleyişleri anlayıp uygulamak ve idrak ederek şuurlanmak bekleniyor. Hiçbir şey boşuna değildir. Hiçbir bilgi boşuna verilmez. O hâlde bilgiye uygun davranışlar içine girip yüksek seviyelere ulaşmanın gayretini göstermemiz icap eder. Kanunlarla tanışınca onlar bize yüceliklerini kesinlikle gösterirler. İnsanlığın ihtiyacı olan tutumlardan birisi de budur. Gelmekte olan zaten kanunsal yaşamdır. Yeni Çağ, ruhsallığın yasalarıyla yaşanacaktır. ■

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

5 ARALIK	Spiritüel Hayat ve Beden	İsmet YALÇIN
12 ARALIK	DDA: Durugörü	Ercüment KAYA
19 ARALIK	İpnoz Gerçeği	Günay YALÇIN
26 ARALIK	İnsanlık Yenilenince	Emre ÜLKER

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:15.00-17.00)

16 ARALIK	Ruhsal Âlemle İletişim	(BİLYAY Üyesi) Nurettin ERSOY
-----------	------------------------	-------------------------------

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,

Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 26, Fax: (0312) 325 60 42

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

LİMANLAR

Dün kendini aktarırken bugüne,
Bugünün telâş, dünü de geçmekte.
Yalpalayarak ilerleyen zaman,
Yırtılırcasına şişirdiği yelkenini,
Tükürükler saçarak üflemede.
Herkes şaşkın,
Kuşku dolu gözlerle,
Bir kendine,
Bir zamana bakıyor.
Onlar, koşarken ileride,
Şimdi hepsi, kaldı geride.
Yapılan her hamle,
Çekiyor biraz daha derine.
Çabalar boşa gibi görünse de,
Torbasını dolduranlar,
Hafifçe gülümsemekte.
Hayıflananlar ise;
Akıntıya kürek çekercesine,
Zaman ile birlikte,
Yelkenleri üflemede.
Varılacak liman, kim bilir nerede?
Onu düşünecek kim?
Limanlar var; hemen önlerinde.
Limanlar var; ta uzakta, ileride.
Rotayı tuttururlar, kendilerini vurdular engine.
Diğerleri ise, hâlâ duruyor kendi dibinde.
Baştan sona yön belli, yöneten belli,
İnsanoğlu bir görse hedefi.
Direnmeden bıraksa kendini
Sonunda bulacak büyük engini.

Varlıklar evrenlerde, seçme özgürlüklerine ve irade uygunluklarına göre plânsal organizasyonlar hâlinde bulunurlar. Varlık, seçme özgürlüğü ve iradesini bu şekilde kullanma hakkından yararlanarak bir plâna bağlanmakla evrensel plânlar arası bir

REHBERLİK SİSTEMİ

* Selman GERÇEKSEVER *

hiyerarşide yerini almış olur. Ayrıca mensubu bulunduğu plân içinde de hiyerarşik bir yere sahiptir. Plân içi hiyerarşideki yeri; yine seçme özgürlüğü, hür iradesi ve liyakatiyle kendisi tarafından belirlenir. **Varlıklar bir plân içinde, vazife hakkını kullanma şekline göre hiyerarşik bir yapılanma içine girerler.** Ayrıca, plânsal kozmik küre (ya da koni) içinde işgal etikleri yere göre bir iradeye sahiptirler. Bu şekilde gerek plân içinde, gerekse plânlar arasında oluşan hiyerarşik yapılanma içinde üstte olan (merkezde veya merkeze yakın olan) bir alttakinin sebebi-dir ve evrensel Yardımlaşma ve Dayanışma Yasası çerçevesinde yukarıda olan, aşağıdakinin gelişiminden sorumludur

(*). Bu durum; yazımızın konusu olan REHBERLİK SİSTEMİ ve onun işlevinin de esasını oluşturur. Rehberlik Sistemi'nin temelinde, evrensel Yardımlaşma ve Dayanışma Yasası vardır. Bu bakımdan,

rehberlik konumuzun ayrıntılarına girmeden önce Yardımlaşma ve Dayanışma Yasası hakkında birkaç hususu hatırlatmakta yarar görüyoruz.

YARDIMLAŞMA ve DAYANIŞMA

Yukarıda sözünü ettiğimiz plânsal bir yapılanma içinde; bir üst'ün (Yukarı'nın) görüp

(*) *Bireysel düzeyde; uyanan, uyumakta olanın uyandırılmasından sorumludur. Varlık varlığın gelişiminden sorumludur.*

gözeten ve esirgeyen yardımlarına varlığın daima ihtiyacı vardır. Bu durum evrensel gelişim ve değer kazanma sürecinin daha emniyetli ve yararlı akıp gitmesi bakımından gereklidir. Bu bakımdan varlık(lar) her an yardım içerisindedir. Bu genel "yardım"ın oluşturduğu olanaklardan hem yararlanarak, hem de başkalarının yararlanmasına olanaklar hazırlayarak ruhsal gelişim ihtiyaçlarımızı gidermeye çalışırız. Karşılıklı ihtiyaç giderme ameliyesi olan bu yardım aslında varlıkların birbirine yaptıkları (iyilik/kötülük) her şeyi kapsar. Varlıkların birbirlerine yaptıkları her şey, "birbirlerine yardım"dan başka bir sonuç veremez. Çünkü kimse kimseye kötülük

edemez, ancak gelişimine hizmet eder. O hâlde bu işi şuurlu hâle getirmek ve "yardımlaşma ve dayanışma şuru"nu benimsemiş gayreti içinde olmakta yarar vardır.

Bu şuurla "yardım"ın meydana getirdiği olanaklardan yararlandıkça, "yardım"ın gerçekten ne olduğunu ve bağlı olarak da rehberlik sisteminin işleyişini daha iyi anlayabiliriz. Bir plânsal yapılanma içinde "ilâhî Rahmet"ten yararlanmanın yolu aktif olmaktır. Giderek daha süptil yardım etkilerine ulaşmak; faal olmak, dinamik olmakla çok yakından ilgilidir. Birtakım yapay ihtiyaçlar içerisinde zahîrî aktiflik makbul değildir. Yapay icatlar ve ihtiyaçlar içerisinde kaybolmak, gerçek "kişiliksiz-

sini yaparken onu korur.

Varlığın bu şekilde oluşturduğu "koruyucu alanlar"ın vasıtasıyla plânyla olan bağlantı, plânsal bir hiyerarşi silsilesi içinde plânın merkezine kadar (oradan da daha üst plâna) gider. Bu görünüşe göre plânsal bir organizasyon ve yapılanma içinde merkezde olan yüce varlık en dışta olana rehberlik sistemiyle ulaşır (**). Bu mekanizma içinde varlık durumuna göre zaman zaman ya da sık sık Yukarı'dan yardım talebinde (dua) bulunabilir. Bu durumda yukarıdaki gerçekten hareketle, doğrudan doğruya rehberlere çağrıda bulunmak daha isabetli olur. Zaten Tanrı'ya dua edilse de duanın gücüne göre rehberlik sisteminin (ulaşabildiği) belli bir kademesinden "feedback" (geri besleme) gelir. Bu şekilde bedenli varlık yaşam plânına daha uygun seçimler yapma olanağı ve şuur açıklığı elde edebilir.

Gelişim süreci içinde bedenli varlığın, zaman ve mekân şartlarının cazibe ve şaşırtıcı etkisine kapılmadan mukadderine ve vazifesine uygun seçimler yapması çok önemlidir. İşte varlık kendi hedefine doğru gitmek için seçeceği çeşitli vasıtalara doğru yönelirken rehberliğin hayati önemi ortaya çıkar: **Burada rehber varlıkların yardımı, bedenlinin söz konusu seçmeyi en isabetli bir şekilde yapabilmesi için ona berrak bir şuur alanı yaratması şeklinde ortaya çıkar.** Söz konusu seçmeyi (seçme özgürlüğümüzü kullanma hakkımızı) en sağlıklı bir biçimde (pozitif karma oluşturacak tarzda) yapabilmemiz için şuur alanımızda bulunan birtakım parazit etkilerin kendi gayretimizle ortadan kaldırılmasına yardım etmek şeklinde tezahür eder.

İşte bu bağlamda; **rehberlik sistemi ile rehberlerimiz mütemadiyen mantalimizdeki kirlilikleri, pürüzleri gidermek ve parlatmakla meşguller.** Ama yine de söz konusu "temizliğin" gerçekleşmesi çok büyük ölçüde bedenli varlığın

harcayacağı gayret ve cehtle ilgili olarak mantale göndereceği malzemeye (yani dünya yaşamında olayları/eprovleri derin halleriyle yaşamasıyla) mümkün olmaktadır.

Bu bakımdan, bedenlilerle bedensizler arasındaki "ilintiler" meselesi, rehberlik sistemiyle de ilgilidir. Yardımlaşma ve dayanışma konusunda rehberlik sistemi birinci plândadır.

Rehberlik sistemiyle gerçekleştirilen başka bir yardım da varlığın eski bilgi birikiminden yararlanmasıdır. Bu yararlanışı iki türlü olur:

1- Varlığın kendinden kendine: Örneğin, mantaldeki

varlığınız fizikteki varlığınıza yardım eder. Bu durumda bedensiz varlıklar işe karışmaz.

2- Mantaldekenden ayrı olarak (şuur alanımızın merkezine yakın) daha büyük bir bilgi rezervuarımız da var. Rehberlik sistemi sayesinde ("astral mediyatör varlıklar"ın yardımıyla) söz konusu bilgi rezervuarından (*) hem buradan oraya, hem de oradan buraya bilgi aktarımı olabilmektedir.

Daha önceki paragraflarda da belirttiğimiz gibi insan, şuurulluğu ölçüsünde, liyakati oranında kendisine yönelik yardımlardan yararlanabilir ve hatta onları arttırabilir. Bu genel anlamda "uyanık olmak"tır. Bu "uyanıklık" şuur uyanıklığıdır. Kendi iç hazinemizden bilgi yardımı almak da bu tür "uyanıklık"a bağlıdır.

Unutmayalım ki, bazen insana menfi varlıklar da rehberlik yapabilir. Farkında olmadan, onlara da tâbi olabiliriz. Yani "şeytana kul olmak" da söz konusu olabilir. Meleğe hizmet etmek ya da meleğin size hizmet etmesi de vardır bu işin içinde. Bu ayrımı ancak biz, zihnimiz pozitif değerinde kaldığı sürece anlayabiliriz. Bu durumu kendimizden başka kimse bize yapamaz. İç sezgimizi arttırmanın en güzel yolu da "pozitif düşünce"dir. ■

Kaynaklar: Ruhsal Söyleşiler, Bilyay Vakfı etütleri

(*) "Levh-i mahfuz" ya da "akaşık kayıtlar".

(**) Tanrı, insana rehber varlıklar silsilesiyle ulaşır.

MEDYADA BİLYAY...

BİLYAY VAKFI ekranlardan evinize konuk olmaya devam ediyor...

insanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY) Başkanı Sayın Ergün ARIKDAL, HBB Televizyonu'nda Sn. Dilek KAYA'nın yönettiği ve Sn. Esra Ceyhan'ın sunduğu "2'den 4'e" isimli programın "Merak Ettikleriniz" köşesindeki canlı yayına Ekim ayında da katıldı.

Sn. Ergün Arıkdal; her Salı günü, 14.00-16.00 saatleri arasında yayınlanan bu programdaki sohbetlerine devam ediyor. Her hafta değişik bir konuyu işleyerek, izleyicilerden telefon ya da faksla gelen soruları yanıtlıyor.

3 Ekim Salı günü, sohbet konusu "Şifa" üzerineydi ve Ergün Arıkdal şifa olayını kısaca şöyle anlattı: "Şifa olayı, genel evrensel uyum içerisinde bir enerjiyi kendi bünyesinden geçirmek suretiyle başka bir varlığa aktarma işidir. Şifacı da, bu enerjiyi nakleden kişidir." Daha sonra ekrana, kansız ameliyatlardan kısa görüntüler geldi. Şifacıların uyguladıkları teknikler üzerine konuşuldu.

10 Ekim Salı günü, "Nazar" konusu ele alındı. Nazar olayının; halk arasında "kem gözlü" olarak isimlendirilen bazı insanların bir başka kişiye, hayvana veya eşyaya gıptayla, kıskançlıkla negatifleşmiş, tahrip edici ve dağıtıcı bir enerji göndermeleriyle meydana geldiği konuşuldu. Bunun telekinetik bir enerji türü olduğu; direkt olarak gözlerle bakmadan, zihinsel konsantrasyon yoluyla da nazar deşebileceği ve bütün bu tür negatif enerjilerden korunmak için pozitif düşünenin çok önemli olduğu söylendi.

17 Ekim Salı günü, "Bitkilerin Hayatımızdaki Yeri" konusunun işlendiği bu programda, bitki dünyasındaki algılamalardan bahsedildi. Bitkilerin negatif ya da pozitif

düşünceleri nasıl hissettikleri, insanların bitkilerle uzaktan nasıl iletişim kurabildiği ve bitkilerin hafıza kabiliyetleri üzerine sohbet edildi. Halk arasında yaygın olarak kullanılan yeşil parmaklı (green finger) insan deyiminden söz edildiğindeyse; Sn. Ergün Arıkdal bu deymi şöyle açıkladı: Yeşil parmaklı insan demek, bitkilerle iyi diyalog kurabilen, yani kendinde mevcut olan bazı olumlu etkileri bitkilere aktarabilen insan demektir.

24 Ekim Salı günü, "Kehanet Nedir?" konusu ele alındı. Kehanetlerin, insan varlığının daha üstün boyutlarla olan ilişkisinden tebliğ yoluyla alındığı, ancak bunun kehaneti aktaran insana çok büyük bir sorumluluk yüklediği, çünkü alınan sembollerin kâhin tarafından doğru yorumlanmasının, kehanetlerin aynen gerçekleşip gerçekleşmemesinde, çok büyük önem taşıdığı belirtildi.

31 Ekim Salı günü, "Evrende Zeki Hayat" konulu programa Sn. Ergün Arıkdal ile birlikte Vakfımız üyelerinden Sn. Selman Gerçeksever de katıldı. Dünya dışı varlıklara ait 45.000 yıl öncesine dayanan bulgular olduğundan ve bu konudaki araştırmalardan söz edildi. Denize inen Denizaltı UFO'larından (USO: Unidentified Sailing Objects) bahsedildi. Daha sonra ise; UFO'ların herkese direkt olarak gözükmemelerinin ve ABD'nin UFO'larla ilgili bilgileri senelerdir hâlâ gizlemelerinin nedenleri üzerine konuşuldu.

7 Kasım Salı günü, programın sohbet konusu "Haberci Rüyalar - Rüyada Önceden Bilme ve Sezme" üzerineydi. Sn. Ergün ARIKDAL; Abraham Lincoln'ün kendi ölümünün, tarihi ve şekliyle net olarak görmüş olduğu haberci rüyayı anlatarak konuya girdi ve haberci rüyaların tamamen prekognisyona, yani olacak olanı önceden bilme yeteneğine dayandığını söyledi. Sohbette ayrıca; rüya tabirlerinin herkes için aynı şekilde geçerli olama-

yacağı, çünkü bu tür sembol yorumlarının, sadece, o rüyayı gören ve yorumlayan kişi için özel bir anlam taşıyabileceği konuşuldu. Böyle haberci rüyalar gören kişilere; rüyalarını not etmeleri önemle tavsiye edildi ve dilerlerse bu rüyalarını Bilyay Vakfı'na da yazılı olarak gönderebilecekleri söylendi.

14 Kasım Salı günü, programda işlenecek olan konu "Şans Ya da Talihi Kendimiz mi Yaratıyoruz?" idi. Ancak, 31 Ekim Salı günü aynı programda gösterilmiş olan "Bir uzaylıya yapılan otopsi" ile UFO'lara ait bazı

film sahneleri, seyircilerden gelen genel istek üzerine, tekrar ekrana getirildi ve UFO'larla ilgili gözlemlerdeki yanıltıcı faktörlerden söz edildi. Dolayısıyla haftanın asıl konusunu işlemek için fazla zaman kalmadı. Ancak Sn. Ergün ARIKDAL; "Şans hem bir kavram, hem bir kuruntudur.", "Şans, talih "mirasyedi"lik gibidir; yani daha önce başlatılmış olan bir işlevin -hiç umulmadık bir anda ortaya çıkan-sonucudur." gibi sözlerle, bu kısa süre içinde, konuya farklı bir açıdan da bakılabileceğini gösterdi.

Sizler de her hafta sorularınızla bu programa katılabılırsınız. Sorularınız ya da ilginç anılarınız varsa, her Salı saat 15.20'den itibaren HBB Televizyonunu, (0212) 281 14 58 veya (0212) 281 14 59 no'lu telefonlardan arayabilirsiniz, görüşmelerinizle bu programı zenginleştirebilirsiniz

M

üşahede edebilenler için sürekli bir tesir yaklaşmakta ve her türlü belirtisini göstermektedir. Sizler bir hareket dağılışının merkezinde bulunmaktasınız. Bu hareket dağılışı bir deklanşör gibidir. Basıldığı zaman derhal açılacak ve o anda ekrana çarpacak olanlarla bir sahne meydana gelecektir. Şunu demek istiyoruz ki, her biriniz ferda ferda kendi şuurunuzun temizliği ile meşgul olunuz. Bundan gayrisini yapmanız mümkün değildir. Sizler faaliyet gününün başladığı zamanda, ancak şuur zenginliğinize göre bir mertebenin sahibi olacaksınız. Bu şuur zenginliği, birinci plânda, hissiniz ile vazifenizi birbirinden tefrik etme gücüne bağlı olacaktır. İkincisi, fikirlerinizdeki insicam ve şuur bütünlüğünüz olacaktır. Yani yaptıklarınız hakkında bir bilgiye sahip olmalısınız. Üçüncüsü behemehal vicdanlı hareket etmek mecburiyetindedesiniz. Halbuki vicdanlı hareket, bir mecburiyet değil, tabii bir akış olmalıdır.

*Müşahede: Gözlem Ferda ferda: Tek tek Tefrik etme: Ayırma
Insicam: Düzgünlük, tutarlılık Behemehal: Herhalde, mutlaka*

SADIKLAR PLÂNI

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 158

28.4.1972

TEKÂMÜLÜN ÖLÇÜSÜ

"Neden yeryüzünde insanlık realitesi geridir? Sebebin birincisi, dünya maddesinin tekâmül etmemiş olmasıdır. Böyle oluşundan organik maddenin mütekâmil olmamasına, bundan insan bedeninin genel yapı olarak tekâmül etmemiş olmasına ulaşırsız. Bu hâl, yüksek benliğinden sebep-netice yankılanmasına müsait olmayan bir hâldir. Dolayısıyla, dünya maddesinin gelişmemişliği, astral maddenin, astral ikizinin de gelişmemişliğine, dolayısıyla ona bağlı olarak diğer seyyal topluluklarının da gelişmemişliğine sebep olmaktadır. Ve yüksek benlik bunların arasından nüfuz etmek suretiyle bedene kadar ulaşıırken, çok büyük kayıplar vermektedir. Ve bu yüzden meselâ, moral sabada sizler şeriata, sizler otomatizmaya, sizler geri safbalı bayata çok daha mütemayil ve bağlı bulunmaktasınız. Çünkü şuurluluk, yüksek benlikten gelen büyük impülsleri ifade etmektedir. Bunların ifade edilmesi mümkün değildir. Çünkü ifade vasıtaları zayıftır.

O hâlde tekâmül nedir? Bu mekanizma içerisinde tekâmülü mütalâa ettiğiniz zaman, diyebiliriz ki, tekâmül, sebep-netice yankılanmasının gitgide yükselmesidir. Yani yüksek benlikten maddesel bir yapı olan vücuda gelecek olan her impülsün, her uyarının, aslına en uygun tarzda, en az kayba uğramış olarak gelmesi ve gene en az kayba uğramış olarak dönmesi demektir. Bu yüksek benliğin madde içerisindeki görünümüdür. Yüksek benlik, madde içerisinde ne derecede melekelerini geliştirmiş olarak tezabür ederse, siz o derecede mütekâmil bir varlıksınız demektir.

Bunun için yeryüzündeki insanın vazifesi, mümkün olduğu kadar organizmasını en iyi şartlar dahilinde kullanmak, her türlü otomatizmaya karşı bir uğraşı içerisine düşmek ve yüksek benliğinden gelen impülsü vicdan mekanizmasıyla almaktır, almaya çalışmaktır."

SÖZLÜK

Mütekâmil: Olgun
Seyyal: Akışkan

Mütemayil: Eğilimli
İmpüls: Darbe, uyarı

Mütalâa: İnceleme, irdeleme
Meleke: Yetenek, beceri

KİTAPLAR ARASINDA

KENDİNİ BİLMENİN TEMELLERİ

Kitabın adı / Orijinal adı

KENDİNİ BİLMENİN TEMELLERİ
BASIC SELF-KNOWLEDGE

Yazan / Çeviren

Harry BENJAMIN / Sezin DOĞAN
Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

168 SAYFA, 1995

Fiyatı: 300.000 TL

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

GURDJIEFF'in ezoterik öğretileriyle ve kendini bilme konusundaki ifadeleriyle tanışmış olanlar için yepyeni bir kitap daha. **Kendini Bilmenin Temelleri** adlı eser, hem Gurdjieff'i hem de onun en ünlü öğrencisi Ouspensky'yi biraraya getiriyor. Bu iki filozofun insanın kendini tanımasıyla ilgili yorumlarını bu kitapta bulmak mümkün.

Yazarın da ifade ettiği gibi, bu eserin yazılmasındaki en büyük amaç, kendini bilme konusunu basit olarak ele alıp, bu konuyla pek tanışık olmayanların da ilgisini çekmektir.

İnsanın kendini bilebilmesi için öncelikle kendini bilmediğini kabul etmesi gerekir. "Modern" insan kendini bilmez ama bildiğini sanır. Bunu ona "modern" psikoloji de gösteremez. Zaman zaman hepimizin karşılaştığı bir boşluk duygusunu, can sıkıntısını değişik uğraşlarla gidermeye çalışırız, yani "idare ederiz". Ama derinlerde yine de birsürü doyumsuzluk duygularıyla doluyuzdur. Kimileri dini, kimileri uyuşturucuyu, kimileri sporu, kimileri de alkolü seçer.

Günümüz insanlarına bir baktığımızda bu

eksikliğin ne olduğu pek keşfedilmiş değildir. Bu sorunun tek yanıtı vardır: **Kendini Bil**. Bu ise insanın en büyük savaşıdır. Ama bu savaşta ne silâh ne kan ne gözyaşı ne de fizik ölüm vardır. Yıkılan evler, patlayan bombalar, ağlayan bebekler de yoktur.

Görülme-yen bir savaştır söz konusu olan. Görünen biz ile görünmeyen, hep göz ardı ettiğimiz biz arasında bir dünyalar savaşı yaşanmaktadır bu kendini bilme uğraşında. Toplumun, geleneklerin, modanın, politikanın, eğitimin yüklediği biz ile bunların dışında, bunları bir araç olarak kullanmayı hedefleyen bir biz arasındaki bu savaşta duygularımız, benliklerimiz, kıskançlıklarımız, öfkelerimiz, hırslarımız mağlup edilmeye çalışılır.

Bu görünmeyen savaş, bedenlenmiş ruh varlığının en büyük mesgalesi olmuştur tarihler boyunca. İşte gerek Gurdjieff, gerek Ouspensky, gerekse büyük öğretmenler, yardımlaşma ve dayanışma yasası gereği insan kardeşlerine kendilerini hatırlatmaya çalışmıştır. Eser bu hatırlatmaları temel olarak ele almakta, herkesin anlayabileceği bir tarzda okuyucuya sunmaktadır. ■